

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Excerpta Eruditionis Epistolicae - Cod. Donaueschingen 53

Reichert, Beda

St. Georgen zu Villingen, [um 1755]

Epistolar

[urn:nbn:de:bsz:31-7517](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-7517)

3
form
vulgar

Formulo
Coordiendi vulgares.

Hic est, quod desitimus inter nos misitare libens:
neq; enim inveterato amicitio tanta conjunctio, lalem
operam ullam, aut oblectamentum requirebat. Sadul.

Noli admirari, si et mea et tua exspectatione
serius, mea; hanc dedi, ad tuas amicissime atq;
humanissime scriptas literas: morbo. vj. impeditus
satisficere officio non potui. Sadul.

Ex literis, quas ab te 4 idus Julij datas p. calend.
Sept. accepi, cognovi, quod per mihi gratum fuit,
te c. Sadul.

Meum erga te animum multis nominibus tibi cognitum
esse non dubito: scis, opinor, quam patrem tuum multis
sopre rebus ornaverim; non te latet, quam toti familiae
tuae semper prodesse studuerim &c.

Si unquam de te bene meritus sum c me autem meritum esse
negare non potes & fac ut &c.

Rescio, quibus tibi verbis, amice integerrime, infelicitate
meam satis deploram. tanta me simul diversa
rum rerum oppressit calamitas ut &c.

Honore, si me deus amet, dicere, quam male mihi cesserit mea
profectio. c. 'quam non ibi calamitatem vidi.' o. 'quam
non inopiam expertus sum?'

Neum studium honori suo non defuisset, pro necessitudine
nostra, si aut luto miseratum, aut honeste verise, potuisse
officium meum, quod a optimo in te animo profectum est, iucundum
fuisse, vehementer gaudeo.

officium mei sope me ad more officiorum tuorum recordatio: offi-
cium autem, quod absens absenti, pro stare possum, littero
sunt, quas misissem &

tui non potest, quanta summe, sum omnes tuos voluntate af-
fecerit, pulcherrimus rumor, nuper tui de rebus fortiter
a te gestis exortus.

studium tuum in exhaustiendis mandatis meis, celebritas in
rescribendo, quorum ego te alterum, pro nostra conjunc-
tione expectabam, alterum autem pro suis occupatio-
nibus vix postulare audebam, magnam habent signifi-
cationem amoris in me tui.

Ex omnibus officiis, quod in me plurima contulisti, nullum
scito mihi, plus esse, quam quod operam dederis. &

Et si mihi nunquam dubium fuit, quam tibi essem charissimus,
tamen quotidie magis id, perspicuo.

Nihil ex omni rerum genere, potuit mihi nuntiarum iucundius,
quam de iis moribus agere, qui et te ipso, et tuo genere
digni sunt.

facis, ut merito te amem, et collaudem, qui non, ut vulgus
ferorum solet, absentis domini negotia miseras, sed
omni cura, vigilantia opera coneris expedire.

Cum et mihi conscius essem, quanti te facerem, et tuam erga
me benevolentiam expertus essem; non dubitavi a te, pete-
re, quod mihi, petendum esset.

Experthes non raro benignitatem tuam, plurimum mihi amande, pater, mea quoque
ergate pietate, et bonis in litteris tibi non ingrata diligentia fretus, pauca
abs te petiturus accedo, quo profuso in me paterno affectu, se mihi
non negaturum confido.

Quamquam ipse citra controversiam abunde per se sapiis, sodalium
iucundissime non possum tamen & si veteri nostro amicitio satis
facere, sumisq; in me tuis officiis respondere velim, quoniam ea,
quo ad tuam, cum dignitatem, tum salutem attinent, tibi libere
significem.

Et tu occasiones obligandi me avidissime amplecteris, et ego libe-
rentius nemini debes, duabus ergo de causis a te, potissi-
mum, petere constitui, quod impetratum maxime cupio.

Quam acerbum vulnus ex filioli obitu acceperis, equidem ex
meo ipsius dolore facile conjecturam facis. quare vehemen-
ter, si inhumanus, si parentem in tam tristi casu lugere
vellem, cum alienus, ipse non queam non lugere.

Quamquam pro tua singulari sapientia ipse abunde per se sapiis,
affinis iucundissime, nec alienis egres consiliis: tamen hoc
vel veteri nostro amicitio, quo ab ipsis, prope me unaba-
lis una cum orate nobis accrevit, vel tuis sumis in me officiis,
vel ^{et} quibus denique affinitati debere me, putari, si id
esse vellem, quem tamen semper existimasti virum et ami-
cum, ut id, quod ad tuam tuorumque salutem et dignitatem
plurimum interesse iudicasset, se libenter ac libere
admonerem.

Improbam fortasse aliis videbitur, vir clarissime, cum, si quo
tantum beneficiorum acceperis, quantum ne sperare
quidem unquam sum ausus, rursus novis precibus sol-
licitare: ab ego ingenui, minimeq; ingrati, animi
existimo, cui multum debeas, ei, plurimum velle
debere.

Cum ii, quorum res agitur, magni sua interesse arbitrentur,
me etiam, per litteras declarare tibi, quae essem erga ipsos
voluntate, non dubitari hoc ad te scribere.

Miram sane rem, et tibi ut opinor, audita iuundissimam,
non potui non ad te, per scribere: cum sciam te rerum
novarum, percupidum esse: en rem, ut novam ita ^m mirā.

Mira audita nuper ad te, perferisti sed auri.

Quaquam ipsa consolatio litterarum suarum mihi gratissima:
beularat enim e.

Quam vellem mihi dari uberrimam de te bene merendi occa-
sionem: siquid votis, proficeretur, optarem, ut crofus
alteresses.

Samet si nihil mihi fuit optatius, quam ut primum à te ipso,
deinde à ceteris omnibus quam gratissimus erga te esse
cognosceret: tamen officior sumo dolore, ejusmodi tempo-
re, postquam profectioem consecuta esse, ut et meam
et ceterorum erga te fidem et benevolentiam absens
experire.

Et quod unquam comodius de te bene merendi tempus oblatum
est: semper occasionem te mihi arctiore amicitio foedere
adstringendi quosivi; en jam reperiri.

Si unquam alias, hoc certe tempore, deus opt. Max. precan-
dus est, ut tandem orbis funestis illis diffidiis defunga-
tur.

Per sepe mihi cogitanti de communibus miseris, in quibus
solanos versamus, et ut video, versabimur, soles
in mentem venire illius temporis, quo proxime
fuimus una.

Posteaquam veteri consuetudine receptum, ut in anni auspicio
amicos cum amico xenis certet: nec potui, nec volui, quin d.
Epi. statueram nullas ad te litteras mittere, nisi comendatitias d.
Epi. eo te adhuc consilio sum intelligo, ut id reprehendere non
audeam, non quia a teo ipse dissentiam; sed quod eam te
sapientia esse iudicem, ut meum consilium non ante personam
suo: tamen et amicitio nostro velut, et tua summa erga
me benevolentia, quod michi iam a pueritia tua cognita est,
me hortata est, ut ea scriberem ad te, quod et saluti tuae con-
ducere arbitrarer, et non aliena esse ducerem a dignitate.
Epi. per paucos dies ante dederam tui litteras ad te pluri-
bus versis scriptis quibus declaraveram, quod te animo
conferre esse oportere, et quid tibi faciendum arbitrarer:
tamen cum tui libertas tuus proficere videretur, cuius
ego fidem erga te benevolentiamque perspexeram, sine
meis litteris cum ad te venire nolui.

Ingenii mei pudorem non ignoras, vix enim. sed quoniam adigit
mortales verè durum telum necessitas?

Sed non temerè scriptum esse a Galco: quem cui emendes, etiam
atque etiam affice, ne mori.

Incupiant aliena tibi, peccata pudorem.

Nec ignoro iudicium suum exactum, quoniam non temerè qui vis
probat: sed tamen tot nodis exploratum habeo huius
juvenis ingenium, ut illum non dubitem tibi vel meo
periculo commendare.

Equid simulant tibi aures, mi N? ita multus non in sermonibus
meis solum est, sed in liberis ad amicos. Lippi.

Causa mihi scribendi nata ex tuis ad N litteris: quas cum
gaudio vidi, cum motu animi legi. vel in manu sua
conspiciam letabar: quanto magis, in hoc animo, et iam

inigni testimonio amoris? quem si à quoquam mortalium,
à te certe peto. Lippi.

Redrum ~~Munitionem~~ ad te redeuntem, qui dimittam sine liberis? egre cas
seribo, fateor: negotijs ^{enim continuis} luxor: seribo tamen. sine quia
debeo, sine quia valde volo.

Adolegens hic cum ad te iret, mihi N, nefas putari, ut sine
meis liberis. utinam ego cum illo! Sed irritum hoc
votum. Quis prudens pedem nunc domo: et tamen ardet mihi
animus. amplecti te ante fatalem illum diem. Lippi.

Sequitur te liberis, quia mente et affectione non desero. Symone.
Amica tua quistola, ut semper, atque etiam anxia pro
nostra fama. agnosco amorem. Lippi.

Per quistolam raro te alloquor, sospissime animo et
affectu. Lippi.

Nomine et fama mihi notus fuisti, vitæ eximia, priusquam
seriptione. Lippi.

Parce audaci penno, quo ad manus usque suas
volat.

Si quisquam in eo tractu, ad quem esse animo et
libens seribo, fateor te cum esse. Lippi.

Per hos interpretes te alloquor, quoniam ore ad
os non licet. Lippi.

Vetus et nova mihi causa ad te scribendi; illa
à cultu tuarum virtutum v.g. ista à C. Lippi.

6
frangor munere salubationis per C. Heras /
quoniam coram id non datur, ut solet, et
quod mihi dolet. suavis fore confabulatio
nostra, et profectione in se hortandi: qua
utroque delectabatur. liff.

Quibus ^{vix} in scribendo cessari, et non in amando. quia
certe affectu certe tibi abigo, quem iudicium mihi,
non cognatio sola inferit.

Eccc ad te litteras ab eo quem amas, qui te amet: nome
hoc futis iusta causa scribendi? liff.

Ignotum me est de scribere, mirum fortasse sit: nisi
omnibus notis de monitis tua, prudentia, virtus.
prior invitata: reliquo spondent, non inquam tibi
fore officium, quod ab affectu manat et cultu quodam
tui. quot si ita est, adeo non ~~poterit~~ potest, si scribam,
ut paucem, nisi scribam

Epistola haec despot memoriam hui, vix aliud. liff.

Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly a header or title.

Second line of faint, illegible handwriting.

Third line of faint, illegible handwriting.

Fourth line of faint, illegible handwriting.

Fifth line of faint, illegible handwriting.

Sixth line of faint, illegible handwriting.

[Faint, illegible handwritten text]

Formulo

Exordium quibus ad scribendum provocamus etiam nos ^{laudabile} accusamus.

Ego tuis liberis contentum me fore confiteor: modo
auiam crebrius. in quo peto à te, ut non invidias
hanc ~~ex~~ ^{scopulam} voluntatem expectationi meae.
nihil enim mihi potest esse iucundius, quam de te
crebro et ex te ipso cognoscere. Quo quidem in munere
ego tibi proibo, ut tu me imiteris: scripsit ad te scribam,
ut eliciam tuas. Sadul.

form
provo
cat.
et
excluso

Quoad me velim crebras litteras mittas.

Velim quam sepiissime mecum, per litteras colloquaris.

Crebris nos litteris appella to.

formam mihi totius rei publicae velim mittas.

tu mihi velim de omni rei publicae statu quam diligentissime
proscribas.

litteras mitte, quo me erudiant de omni re publica

velim formam mihi urbis exponas.

Mitte mihi quosvis obviam litteras.

velim obvias mihi litteras crebro mittas.

obvio mihi velim sint littero tuo.

obviam mihi veniant littero tuo.

tu fac, ut mihi tuo littero volent obvio.

scribe, si nihil est, scribe id ipsum.

tu mihi, etiam si nihil erit, quos scribas, tamen id ipsum scribas,
velim, dummodo re his verbis.

Amabo mi Rembe, dato mihi, ut de tua amicitia

bonoventia, aliquid nos quoque qui absumus, degustare
possimus. id perlepidi fiet, et tuis à te familiariter

ad me scriptis: quas ego tunc tui exoptuler, et in
manibus meis assidue habeam, colloquar quoque cum ijs: et
quoniam in vivo capite non possum, in imagine talis
amici, amori meo in te incredibili aliquid oblectamenti et
excitatae voluptati dem. Savoel

Quam obrem gemus in eo, quod iam dictum est, ut familiaritatis
nostro desiderium ^{miserantis} ~~miserantis~~ litteris leniamus. ~~non~~
~~quoniam~~ ~~causa~~ ~~reca~~ crebra inter nos scriptis, et suaves
hujusmodi epistolas, si non alternos nobis vultus, et
effigiem vestri animorum, et vim amoris totam ante
oculos ponent atque constituent. Neque enim dico, quin
mihi te videre, atque intueri, foret dulcissimum:
sed illud sperare, imprudentis est: optare, Lamentabilis.
Savoel.

Auderes votum facere, ut tibi quotidianis ad me scribendi
ocasionibus darentur: nisi vereres, ne eodem tempore
multo multorum dispendia peccares. Savoel

Raras à te literas, mihi N, cupio: sed certe charas, stibantibus
mero melle et amore. Vellem utrumque, ut et diligen-
tiam amare possem, et affectum. Lysip.

Multum tuum erga me affectum litteris foreas atque alas. idem.
Post tuum è galia dilectum, adhuc nihil abs te accepimus
literarum. Quod mirarer equidem, et tecum quasi expo-
sulessem, si hanc tuam culpam, ac non eorum esse
arbitrarer, qui quas literas suscipiunt perferendas, eas
aut negligentia, aut perfidia non curant reddere. Savoel.
Tua illa mihi nota humanitas et insignis erga me benevolentia,
velut me quicquam de officio tuo suspicari, quod aliter fieri debeat.

lenim profecto memor sum non solum exspectationis meae, sed tuae etiam promissionis. Sad.

Experio à te, ut sciam, quò, et per quos epistolas mittere lubò possim: mirum enim me tenet desiderium loquendi et compellendi tui: cum tu profectim jam loquas à nobis ~~sejunctus~~ factus disjunctior, omnem oblectationis meae leuam, in liberis folis reliqueris. Sad.

Tu laes ad meas binas? omnia mutantur, ait ille: non enim addam vel omnis causa mutari amores. melius de te sentio. et tamen si amorem non deseris, non etiam debes officia amoris: peuas: et emenda hanc culpam, ut in amicitia sis sine menda. Liff.

Raro scribis. sed nescio an ideo libero tuo desiderio isto cariores. Liff.
opinionem infitum variare et ponere. Liff.

U. Chamoleon, quoniam auro, ut ajunt, non cibo vescitur, hianti semper est ore: sic illi cupidine, quos ventus inflavit honorum. Liff.

Silentium tuum mihi, N, molestum: absentia multo magis. Liff.

In silentio tuo, mi N, mirabar, et: hanc enim libertatem amicitiae mihi das? indignabar. sed indignatione tibi non ingrata, cujus fons ab amore. injuriam mihi ferre videbar, quia privabas me hoc alloquio: quò etiam in occupationibus negotijsq; meis usurpo cum libertate et voluntate. Liff.

Simili nuper à me nuncium vel harum bajulum / sine liberis Excusatio. valde poter votum meum. sed mihi crede, ita distinebar, ut ejus rei facultas mihi nulla. Nec nunc magna: N enim apud me cum amicis est, quibus dies dandi pene loti. tamen erigit et conari me jubet epistola tua, si qua alia, plena suavitatum. Liff. vide aliquot exuss, infra in responsorijs statim ab initio.

Ista certe oportuit. in viam, inquam, officij redire, à qua
exorbitavimus ultra nimium diu, non negligentia aliqua.
Sed fortasse dulcedine cessationis, et fiducia amoris. id enim
de me fateor, de te opinor. Lijf.

Caruisse me alloquio litterarum tuarum Tandiu, mihi non
se solum: sed cogitatione molestum fuit. illud quia privati
voluptate ea mihi durum: istud, quia habebatur animus
hoc silentio in varias suspitionum parts. Lijf.

Binos, quas dedisse dicit, non vidi. isto me delectarent,
et te mihi restituerent, me tibi. Lijf.

Litteris me tuis sipe grata. Lijf.

Sehe, nisi fallor, scripturus est: quem scire debes tui peramanter. L.
Dixi est cum scripturis ad te vir clarissime. sustinui me dum
scriptum illud promissum casseto, materiam scribi uberiorem
respondendi. Lijf.

Litteras ad te nullas habui, cui darem, quin dederim. à te, ut
idem facias, peto. Cicero.

Sistuli ad te scribere, vir clarissime, non libens. Notus meus hoc fuit. L.
Istanc litteras à te? Tandem, tandem. Quod in gaudis improvise,
visse credidi ipse meis oculis cum legerem, manibus cum
tenerem. Lijf.

An potius linguam? ista enim deest, qui Tandiu siles. vindictam
Iulionis necesse: sed nosset amor, si non major, certe
acrior: provocatus, et laesit de ultro. Lijf.

Binas à te litteras accepit tu à me nullas, non culpa tamen
nostra: scripsimus enim ubertim nuptas: sed nuntiorum,
qui diem ex die duunt, et more suo morantur. eisdem
fasciculum dedimus. Lijf.

Morbus me excusat, qui quatuor jam menses perpetim me
vocat. Lijf.

Liberarum hoc iter si crebris, gratum mihi: qui
nunquam vimat in officij aut fidei amoris cursu. Lijf.

Silvi aliquandiu vit clarissime: sed /: dicam veram causam: /
fiducia sola amoris. oblivio tui fuerit? absit.

hospes mihi tu et humanitas tua in medullis. Negligentia
mea? nec illa, quia alibi locus, nunquam in hac
parte quod ad amicos. amor fuit, inquam, fuit, in nos

firmus: et ab eo fiducia, quia tam certus eram non
irasci te posse Lijfio, quam non amare. Et tamen si
quid hic quoque culpa, morbus excuset: sub cuius umbone
loque nunc in his talibus latito et me defendo. nam
etiam nunc apud me ille hospes. Certus, deses, certus
non abire.

Quod rarius te apello, vit amplissime, ab occupationibus tuis est,
non a meis. illis hoc largior: quas cum in reip. cura
et patrio nostro salute defigas, ingritus sim, si temere
interpedem. Lijf.

Sic me responsum in brevi: impeditus sum adhuc morbo. o
velum mihi utile, et hac saltem parte salubrem morbum!
patrocinatus in omni culpa. Lijf.

Difficili ad te scribere, dudum proles morem meum et
proles votum. amantes redamare non ego negligens:
et tu memeras, non amore solum, quem benigne ultro
abulisti, sed ingenio, sed doctrina, sed probitate. Lijf.

Quid ais? filuisse me? erras. Nullas ego à te vidi, ad quas
non sedulo responderim: et et habui te, mi N, semper
inter primas curas. Lijf.

Die filii, sed invitus. Cetera hoc faciunt. Lij.

Si paulo tardius, mi N, ad literas tuas respondeo,
non miraberis, si me, et te videbis. Me: qui
ita quotidie interpellor et occupor, ut omne tempus
sermonibus et colloquijs ponendum sit, exiguum aliquod
meditationi aut stilis superfit. Te: qui e. Lij.
Cetero ad te dedi. Lij.

Grandiusculum intervallum fuit à te litterarum. Lij.

Altera descriptione me occupas, primum priori respon-
derim. et cui filii? non tui contemptu, aut mea
negligentia: absit: sed quia ipse venisse Hagam
parabam, et in sermone uberius liberiusque seruum
agere, quam litteris possem. Lij.

Plurimas à te literas accepit, fateor: ad quas filii, non
voluntate aut subita ignavia, sed quia deinceps
sic cogit valetudo. Lij.

Ad epistolas tuas respondere, mi N, magis volo aliquando
quam possum. Distingimus nimis saepe, nec
cum nuncius apudat, vocamus ibi ad scribendum.
addo quod plerumque festinas. hoc scito et excusa. Lij.

Non redditas tibi literas meas, non miros solum, sed
indignos. Fernam ego te? ne differam quidem:
et respondi ibi et accepi tuas. Lij.

Dilatatum mihi responsum ad superiorem epistolam tuam
non dimissum. Lij.

14
Certe raro inter nos scribimus et id pro affectu in te
meo ~~irade~~ dolet. quid mihi gratius, quam te
affari et alloqui? Lij.

Excusari me ante omnia meritissimo cupio, quod
ad liberas tuas filuisse ais: quas despot Janus, propter has
illas vidisse nullas. Lij.

Liberas tuas, mihi ~~des~~ ad me decembri superiore
mense, vix denique hoc julio accipi: quod,
non quia miser scripsi, sed quia grande temporum
intervalum est: sed ut excuset, si cogitatio
forte incidisset silentij mei aut tarditatis. Lij.

Solui in prima statim tuarum lectione, ubi conque-
re memotiam me tui deposuisse, et argumentum
capis à silentio meo ad iteratam transcriptionem.
primum hoc despot, nec si fileam quidem amorem
aut cultum tui à pedore hoc migraturum, in
quo radices satis alla jam egit: deinde nec
filuisse me, et nullas omnino tuas, nullas unquam
sine ^{hoc} ~~revelo~~ sine responso omisisse. an si
tu non graveris appellare me, in illo gradu
positus, ego respondere parus aut tardus sim, qui
ultra omne officium tibi debeam? ne tene:
sed hoc potius, male traditas liberas, per iniuriam
aut fraudem perispe. Lij.

Præterea plane perierunt: altero siue daret tardius
tiam ad me venerunt. Lij.

Mentem ad te sopra, mihi N. liberas raro mitto,
ignosce! natura atq; animo alacris sum sed languidam
manum et corpus reddidit huius languor / Lij.

At te auegisse litteras, quid mihi letas? at non
hoc, filiae nostrum sempiternum, à quo
jam à pluribus mensibus ego nihil. vivit,
valet, apud vos agit? per te sciam, si
dardat etiam ipse. Lij.

Silentium aliquod fuit, mihi N, sed quod unica ipsa
scriptione et nuntio perferar, et dobo te
in gaudium, si amorem tuum novi. quid igitur
nuntio? venturum me. Lij.

Osse me compellasti, fateor, atq; ego filii: quid
mirum? Lij.

Mentem ad te posse, mihi N, litteras raro mitto,
ignosce. natura atq; animo alacris sum,
sed languidam manum ~~atq; corpus~~ ~~reddidit~~
reddidit hic languor Lij. labor, negotium.

Nimis varie distrahor, nec quod volo licet, inter
occupacionulas, quae velut lictores circumstant
et abducunt. Lij.

Periclitari apud me te de constantia ~~non~~ amoris, possem,
aut certe fide officij, in longo isto silentio, si mea
hoc culpa. cuius igitur? nullius. Scripsi ad
te, binas mihi, et neutras video auegisse. Lij.

15
Etiam in silentio mutuo, mutuum amasse nos,
affirmare tibi possum: et, ut deinceps faciamus,
rogare. Lijj.

Amorem tuum, sed cum querela, in epistola
tua vidi: quorum utrumque me delectavit.
ille suaviter, hoc cum morfu et punctiundula
aliqua cessationis meae: quam et ego, ut rem
tibi dicam, auugo. Sed mihi N, quo debes
et volo, haud undique possum, in viribus labentibus,
et occupatiunculis, quo, ut ille ait:
et caput et circa salient latus.

Quod de Scripsisse quod adsignificas, id credere
me par est: sed et hoc de mihi nullas auerispe:
unas die datas excipio: quibus vicem vices non
debuerim respondendi. Lijj.

Diu filiumus, langore an ignavia natus: sed ille
potius, qui iam ^{no} hospitium, sed domicilium me
habet. si tamen et ista misela, haud excuso.
immo amendo. atque eue manum ac spiritum
mibi laxat suas in me aspectus. Lijj. AB

obsecro, si me antiquum amas, emitere et ut scribas
citius, et certius mittas. Lijj.

Litteras!

Alteras tuas aueris. nam primas illas ego quidem
non vidi, et perisse certo non arbitrario suo:
quod tamen mihi dolet. Lijj.

Si à frequentia scribendi animum meum estimas
et amorem: male audiam necesse est, et deservisse videbor
vilitatis hujus signa. Lijf.

Quid agis mi N? raro inquires, interrogas
fateor et ignarum me cum amari fieri, hoc
quod fateor: sed non in amore et interiora
aperte remissum. omnia fest otas, ait ille, animum
quod sentire incipio, et ingenio tam diu, tam
apudue excusito: hoc est aliquis adgrasiter,
et quod libenter facit, in promptu facit, aut nec
facit. Lijf.

Si renoveris ultra retinendo; ego protinus ulciscar
scribendo: ut tam junioris scripto meo, quam
junior ego silentio tuo. Sidon.

Quod de excusato quidem quod sciam, non mihi
semel liceat, quod tibi frequens id, pone in morem vestit. Lijf.
Cassiodorum litteras tuas, ino iam flagitabam et subcu-
cusabam diligentiam: sed reddidit eas bene mane bignus,
bonum officium dici. soli hic sumus, sed magis video,
cum nec deum ceteris ite sero. quod cum
frequentia, nec delatandis solum sed adjuvantis etiam. Lijf.

Tu siles, ego scribo: hoc promissa? desinendo mihi
hoc opora est, si metuo nullo sermone et altero
voster elicitur. nec longas tamen epistolas exigo:
Iria verba sufficient, quibus constat constet non
negligi aut contemni. Lijf.

argumentum de scribendi non habere, et tamen scribere, certe amoris argumentum est. de quo rursus nos ambigere qui potuimus? invocaberis san' diu, ut amosa arbor. Lips.

Negligentia ~~et~~ Libellarij intervernerit oportet, in tantillo intervallo. Lips.

Ex longo intervallo, an meam manum. tua non antea? inopia non amoris, sed argumenti; nec id te fugit. — ubinam et manu' hanc tua laxem. Lips.

Citius scripsisses Responditorem citius, sed reverse distrahor, proles alias occupacionibus etiam. Lips.

Riges et supradel hereditatis. Donde filius me ad tuas litteras? nec mea culpa est, sed eorum, qui ardeant astrictae et impellunt. Lips.

Litteras tuas, et quo inclusa exat' erat, augeri; atque etiam exemptione' de caritate scriptio'is. Sivo non a neglectu esse, et mihi absorptionibus meis dari inexpectat' libens. Lips.

Prout factum est, cum tuas augeri, nec respondi, sed tuo exemplo, si vis vov' audire, factum. nam de remissio'is opem scribendo soles, non in amando, hoc sivo, sed tam de fiduciam habes, velin de me idem. an meliorem, an minorem? augeam potius, si quis quodvis ultra sumus esse potest. confitemur. Lips.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

Formulas

Exordium in responsorijs ^{vg in laudatorijs c.} et exordium in laudatorijs c.

Quod cognovi ex liberis tuis te valere recte, memoriamque
mei absentis et benevolentiam conferre, eo valde
letatus sum. Sadul.

Tuis liberis plenissimis humanitatis et benevolentis, quibus
ad me rescripseras, nihil adhuc respondere potui,
morbo impeditus, non negligentia retardatus. fuerunt
autem illi, ut quidem esse debuerunt, mihi iucundissimo.
Nam et memoria mei tua mirum in modum me
delectavit: et in optimam partem auctori iudicium,
quod iste de meis liberis faciebas. Sadul.

Magnam habeo tibi gratiam, et de tuo iudicio, quod tibi
idoneus videatur, in quo sit aliquid ^{opus} eruditionis, ^{opus}
adiumenti, ^{opus} quando hoc ita auisio, ut id tui
potius erga me amoris indicium esse pulem, quam
ullum meo virtutis testimonium. Quamquam
in omni genere prudentis plurimum tibi tribuo,
tamen in hoc plane quidem non asperior. Sadul.

Quod tu meam benevolentiam et agnoscas erga te,
et tuam mihi ipse vitissim tribuas, meo in numero
iucas ~~corum~~ tuorum: vehementer, ut verum fatear,
mihi gratum est. Libiqz confirmo Sadul.

Accepi duas literas, Romae datas. in quibus oral manu
tua scriptum, alteras te eodem exemplo ante dedisse:
quas non auereram: sed et hoc te tardius abato
huc abato sunt, medio enim in Novembri mihi sunt
edito: Quas habui mi Graeme doctissime omni ratione
gratissimas; Nam et effigiem tua eximia

form
in
Respon
Sadul

victibus, summoq; humanitatis, mihi ante oculos totam
posuerunt, quam ego semper soleo mirari et amare: et hoc
vix me singularis benevolentis fuerunt mihi fidelissimo
testes. Quod enim tantam de salute mea curam sus-
ceperis: atq; utq; es fueris sollicitus, quoad probueris certum
quid me factum esset: meq; in his locis congnitise cognoveris:
amici nimirum animi et egregie benevoli, hoc magna
est significatio, in qua ne vivam mihi Graeme, si tibi
concedo, ut imo in amando me sis superior. Sadolet.

Legi litteras tuas, plenas benevolentis, et officij. Sadolet.
atq; Utinam qua in te voluntate sum, tantum mihi dedisset
fortuna fovellatis, ut magna aliqua in re meum animum
melius perficere poteris: non te sedesisset optimis tua,
si quam de natura et moribus meis susceptam habes. Sadolet.

Quod excusationem proponis in suis litteris, quam ob rem
libri tui non tam cito mihi fuerint: in eam
animo partem, ut tu potius humanitate tibi solita
utaris, quam quod id ~~ita~~ fuerit necesse. Nihil enim
tuum, ubo unquam tempore, venire in suspicionem
negligentis potest. Sadolet.

Legi tuas, ad os appressi et ad pedes. o quo penam tibi
me sigtat! ego ille constans desilio sua cogitationis
hac plaga. Lij.

De latum mihi responsum ad superiorem epistolam tuam,
non dimissum. Lij. vide talis formulæ in form. vulgar.
patim ab initio tuas.

Excus.

Duc mihi nullum alloquium apud te, ne per litteras quidem; causa et temporum horum, quae nos turbant et locorum, quae sejungunt. Lij. Excuss.

Quod et me amas, et constantiam meam laudas, mihi N. alienum valde amplexor et approbo, aliterum timide, quia scio se ipsa non attingere me culmen hoc laudis, in quo collocat me tuus affectus. Lij.

Reponf. ad Laud.

Te vero laudo, non imitaris meam pigritiam, et quamquam ad binas tuas jam filii, tamen Tertius etiam me laegris. Excuss. Et si mihi N. nulla huius pigritia. ignosceas aut miserearis potius, si scias quam per omnes hos dies distrahatur et distineatur negotiis. Lij.

Vere existimas. officium mihi fuit tua scriptio, imo beneficium: quia et amoris tui in me index, et diligentis, quam intermisti a te in hoc otio gaudeo, non dimitti. Adde amicam invitationem tuam: cui quod hoc tempore non pareo, ab occupationibus meis est, non a voluntate. Nam animum si consulo, revera ambis esse istis, et sequi vestram humanitatem, quam anno superiore pleno ore hausi. Sed ita conditio mea est, ut mos mihi potius alienis cupiditatibus gerendus sit, quam meis. Itaque quod benigni creditores solent, voluntate mea sustentaberis, et illam nunc aucipies in solutum.

Et litteras tuas nunc aucipi, et nuper Carmen. utrumque gratum mihi fuisse scire debes, etiam me filente. quid enim testimonia hoc a pectore tam amico? Lij.

Respons. ad
laudem.

Tuo isto littero, quam mihi grato, et in medijs his molestijs juvando!
proles enim amorem / qui largiter apparet / etiam gravissimi
testimonij sui pondus continent et iudicij de meis scriptis.
quod amo magis, quam probo: quia mihi vitium meorum gressus
exoptum et modis laudis. Lij.

Jocofum.

Exultarunt me littero tuo solo nomine et aspectu. Lij.

Me quoque certe auendit ad redamandum amor hic tuus, cujus sententia
exultant et emicant in omni parte tua parte. Lij.

Quod deficientibus a pressa frigida, hoc mihi tuo & littero. relevant
recreantque labentem me, et vitium adspirant novam auram. Lij.

Gratas expectatasque nobis fuisse tuas litteras, nihil opus est scribam
ut scribam. scio te id scire. etiam affectum tuum amavimus,
qui et in epistola se offendit. Lij.

Epistolam tuam, mi N, qui non amem? indicem constantis tuo
in amore. Lij.

Te certe, mi N. in amore iuscula et in liberis prolixus. hanc
effusionem tuam amo et amplector. Lij.

Littero tuo quam grato mihi auiderint, haud facile opabor.
mittentem intueor? scio ab eo viro, à quo nosci per-
honestum, non dicam compellari. Ipsas? plene
sunt fide cujusdam benevolentis salutarium proceptorum. Lij.

Et ipso littero tuo, via prudentissime, mihi grato: et gratior
causa, quo te impulit ad scribendum. et amor enim et
humanitas est. Lij.

Merum mel non epistolam à te, clarissime N. aueri. Lij.

Imbuisti me liquore Cithararum tuarum suaviter, aridum
et iam die earum sitientem. Revixi. Lijf.

Litterae tuae honestissimi amoris indices, mi N, an grato mihi
fuerint, ne quare. gratissimo. Lijf.

Clarum inigne benevolentiae in me edis, Citharis utro et tam
amante ad me scriptis. Lijf.

Scotino tuo ad me littero, tamen grato: vel quia tam
amante ferre ad amandum provocas, vel quia C. Lijf.

Altera scriptio mea me occupas, priusquam responderim. Lijf.

Litteras à te accepit, mi N, bene amicas. Lijf.

Tam benigna tua salubatio merito litteras meas elicit,
dñi breves. Lijf.

Multa mihi tribuis, sed vescor ut amore indutus,
qui in hanc laudis partem non bonus judesc. Lijf.

Responſ. à laude

Die sustinui manum, pronam scribere, et affectum
reponere sic provocanti: donec hoc ultima epistola
sua laxavit. Lijf.

Quod libente animo ad vos soles, dolente et tardante
nunc scribo, causa, quia quo vis, velle non possum,
et cogor mentiare, quod sit proter animi tui
sensum C. Lijf.

Jovis in conspectu Cithararum tuarum. Lijf.

Lotum mihi fuit à te, N, amico percelli novum
benevolentiae testimonium adipsi. Lijf.

Epistolam tuam quidem libens viderim, et à tali
viro lessem rari in me affectus? Lijf.

Suave mihi fuit, non mentior, à litteris tuis
adiri, quo cum nives quodam ardore affectum
proferunt et ostendunt. Lijf.

Liberos tuos esculatus sum: et animum proferam,
qui impulit ad scribendum. Lijf.

Constantem amorem tuo amo, quem numero inter
veterimos suavisimosq. et hortaris et frigatione
cum esculamus: quod libens fecero. Lijf.

Tuas, non mentior, ut Qabodum aliquod Romam
olim, aut forum depositum, aperro. Lijf.

Quod animo et voto sepe facimus, ut lo alloquamur,
quasi coram videamus; id nunq. stilo aperto et
reproposito. Lijf.

Affectus quoque meus ferebat, ut tibi scriberem, et
ratio decori impellebat. Lijf.

Liberas, quas antea ad me, sanè quam
benevolas misisti, libens legi, et gratulatus
sum de serio in me affectu. Lijf.

Affectum tuum, qui ad scribendum impulit,
quomodo non gratum habeam? Lijf.

22
Amore debeo diligentiam tuam, natam haud
dubie ex fonte affectus, vel potius amoris.
Semper à te liberos, semper grato: uti vereor
ut paria faciam, aut facere possim: nostri
occupatiunculae: in respondendo. nam de amando,
severus esto: vel oyo, vel antecedo. Lij.

Gratum est quod scribis scribis, mi N! neque ingrata
quod scribis. Lij.

Litteras à te aegeri, quas ipsa humanitas, ^{lib.} didavit. Lij.
Te serio me amas, qui è longinquis illis oris auras
ad me mittis sui est affectus, campus in liberis
etiam nunc calentem et spirantem. quis ego
sua, nisi redamem? Lij.

Vicnam has ad te dedi mihi, uti ex te incertus
an ea te haberet. sed vel in capum dare litteras B.
malui, quam me in silentij culpam. Lij.

Tuum de me iudicium venerandè amolior, et velim esse ad laud.
quem tu me facis. Lij.

Quod conjunctionem meam appetis, mi N, bonitate
natura tua magis fieri existimo, quam merito meo. Lij.

Epistolam tuam optimi animi in me lessem aegeri,
et animo hoc isto exosculatum esse, quid mi fatebor? Lij.

Nimis mihi grata isthoc scriptis tua, sic
ex intervallo. Lij.

grata mihi ^{hoc} scriptio, et animi significatio propensi
in me. Lij.

Duplici nomine grata mihi tua scriptio, et quod saluum
te ad suos venire nuntiasset, et quod asertum et
memoriam nostri fidam profert. gaudes utrumque
esse, et voveo ita manere Lij.

Quod petis à me per te in amicitiam istam admitti,
ita libens facio, ut vel ultro fuerim petiturus. verba ex
animo promo. Lij.

Sermone benevolentiam in me nutes, et nunc scriptione
assatim ostendis. Lij.

Socius tuas augere, nec meas reddidi, quia
amorem aut officium proferent tantum, vix
quod exigeret reponere vices. ad nunc publica quo
significata, et privata eo vocant. Lij.

~~Comitas tua~~
Presentis tui vultus, et in vultu isto conspicua probitas
me delectant: nunc libere, hanc ipsam proferentes,
et in me amorem. Lij. gaudes, et redamo, atque
ut literaria hoc colloquia frequentemus te rogo. Lij.

In summo hoc frigore ~~et tunc~~ ego qui calefecit me
damen amica scriptio tua: et excitavit non ad
scribendum solum, sed ad redamandum. Lij.

23

Soleo volente catenis animo, labente manu
et penna ad te scribere; nunc illa contractura,
et hoc resistunt. Lij.

Nulla mihi Lettera tua seaviores, his postremis, quod
de reditu tuo non sem sed fiduciam faciesant. o res
brevis sit! o te meum, et ^{tu} me amplectere. non annos
sed lustra videris abfuisse! quos ego quidem magis Lijij.
nemero

In ipso principio epistola tua puenit mi N. Obeya ex meo voto.
nam quid ita tibi visum excusare, quod scribas, aut
quod hic impudentia? tu vero ac tui similes, semper me
excusare, atque id etiam mihi imputare. beneficium enim
est, et sic interpretor, dum meliores ipse mentes ad me
inclinant, et conceptum amorem scripto etiam confirmant. Lijj.

Iusto glabro minus in me pondus invenerit, quam tu
conaris adijcere. de me ego loquaris potius, ne
qui gravissimus et sis et habeas minus pudij ostentis thavb.

Primis me excusas. quid excusam nisi quod occupatum? Lij.
Causa silentij mei, occupatio. Lijj.

Libet nec libet scribere, ut rem dicam. illud ob affutem,
qui in te calet: istud, ob C. Lij.

Serius ego Letteris tuis respondeo, quia reddite mihi
sero. Lijj.

Lettera tua laxa de mihi delata, et si vis hanc magno NB
intervallo. vide autem, an non prompte respondeam,
jam nunc ut eas Lijj. Lijj.

Idque hoc suscipui temporis libi. sed avide ac libenter. Lijj.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Formulo

~~Finendi . Salutandi . Rescribendi .
Valedicendi . Obsequendi~~

Finendi , valedicendi , et post vale
aliquid subjiciendi .

Tu ut me sicut conquevisisti diligas ac tuere , le
maximopere mi N. rogo . vale . Sadol . ep . l . i .

At ut valetudinem tuam diligenter conservas , meqs
quod facis , ames : et le à me plusimum amari scias ,
Asi petere videtur esse supervacaneum , tamen abs te
peto . vale . Sadol .

Ego valeo , leqs valere plusimum opto , et bene =
volentiam mei conservare , sicuti à me quidem summa
ea cum fide et constantia erga te conservatur . Sadol .

Ego quem amorem , quamque observantiam erga
te jam inde ab initio nostro conjunctionis coepi ,
perpetuo sum conservaturus . Tu ut me diligas , et
in tuorum numero dicas , libiqs debitissimum ~~exopto~~
esse existimes , magnopere à te peto . vale . Sadol

Ego sicut et amor erga me tuus , meusqs vicissim erga
te , et mea natura , et imprimis officium amicitie
postulat , semper futurus sum , et tuarum clarissimarum
virtutum fautor , et dignitatis ac nominis prosequens
amator sum . Sadol .

from
Finendi
Valedi

Vale mi charissime Bembe, et ^{nos} me, ut facis ama.

Me amare persevera, mi charissime N. amore illo fraterno,
quo jamdiu conjuncti inter nos sumus germanum in
modum.

Petro quo minus adhuc respondeam, certa causa est, quam
oportuno tempore exponiturus sum. interea quidem ut me
diligat, sed a me optime diligi sibi persuadeat, ab illis
meis verbis petito. Savol.

Sed de his satis. extremum est, ut te orem, ut me tui
amantissimum studiosissimumque, et diligas absentem et
tuo patrocinio protegas, ac iucare. Savol.

Tu felix vale, et quidem valentius, quam qui valentissime. M.

Sed finem do. longus fui. cavet freno calamus. M.

Ego neque me ipsum, qui jam dudum tuus sum, neque mea studia
atque officia tibi prohibeo, ne videat, quo tua in potestate
jam diu sunt, si ea de integro tibi deferam, novi
quotidie muneri gratiam ab te misse velle. Vale et
me dilige. Savol.

Longior epem. sed plurimum harum labor festinus erat,
et moro impatiens. Avia M.

Valeto. Longior fui ut scribendi ceteris caritatem pro-
lixitate compensarem. M.

Ego, quod ad animum erga te attinet, tantum tibi tribuo,
quantum profecto paucissimis: ita de amore complexus
sum, ut omnia tua causa mihi videat debere.
Quod si audiverit, ut opera id ostendendum sit, efficiam
ut inteligas, maximam apud me rationem et amoris tui
nostri et tuo eximio constantisque virtutis. vale. Savol.

Tibi persuade, me, et mea omnia non minus tibi promissa
esse, quam mihi ipsi. ead.

Salve meoissime. Lijf.

Tu salve, et me ama, qui te oleum. Lijf.

Vale et me ama. quod valde facturum te scio, si scias quam
valde ego te. Lijf.

Ego ut etiam dixi amorem, quem erga te semel iustissimis de
causis suscepi, eum inviolatam retineo, semper retenturus sum.

Tu ut in me amando pari voluntate sis, tuumque animum
illum pristinum, quem ego multis rebus habeo cognitum,
erga me conserves magnopere a te peto. Sadol.

Tu ut valeas, meque absentem, quod facis, diligas et patronio
tuo suare a te peto. idem

Mea salus salve. Lijf.

Amplissime et nobilissime ~~vir~~ ~~salva~~ ~~vir~~ salve, et inter cultores
virtutis nominis tui Lippium non falso cense.

Salve ab eo, qui merito te amat, iusto Lijfio vq.

Vale mi amiceissime. Lijf.

Vale mi N. et mutuet me ama. Lijf.

Vale. te amo et optimo: quod velim a te mihi fieri, alterum certe. L.

Vale et precibus apud Numen me jura. L.

Tu queso me ama, et interdum solare et exige in his ^{omnium rerum} verbis. L.

Plura jubet amor meus, imo ardor: velat languor, et serum
hoc diei, quo liberis tuis confecto nobis. Lijf.

Excusa et
apud Dominicum, Lampsonium item nostrum, cui cis paucos dies
uberius scribam: officij enim aliqua cessatio apud me
per hos menses, non amoris: qui mihi oleum in laes
vires. Lijf.

113

Salve iterum mi N: iterumq; tibi à me gratias quas promam
semper et recordam, habebo et eternum debebo. Lijf.

Deus te servet, in quo et à quo omnis salus. Lijf.

Vale mi N jam enim te interpello, imo aro. Lijf.

Vale ego alter. Lijf.

vale, et qui constantis amoris exemplum es, constantem etiam
me ama. Lijf.

Amande ama. Lijf.

Te valere opto, et nos amare. Lijf.

Vale, et novum quidem sed ex aere amicum habe. Lijf.

vale mi N, et vota pro me interpone. Lijf.

vale, et me ama semper, et cum fanose affectum eundem
à me refer. Lijf.

ut me quoq; porro ames, inter fastigia est votorum
meorum. Lijf.

Vale, et valetudini breviorem scriptionem per avertam.
Lijf.

Te in animo lenes, et tuo lenari voto rogo et
rogo. vale.

ut me devotione tuam censes, rogo, et locum
aliquem vel inter infimo classis clericos tuos
adignes rogo. Lijf.

vale, et in animo te gestari à nobis scito. Lijf.

~~vale et me~~
optime N salve, et me precibus tuis apud superum Numen
velis adjectum. Lijf.

29
Vale, et me si non esse merito, ex benignitate
tua ama. Lij.

Vale cum Domina et liberis, quos Deus
corpore et animo abbeat. Lij.

Vale mi optime, et semper meus, quia non desinam
esse tuus. Lij.

Epistola imposta ad eum il, quem vides, Lij.
ignotum mihi, atq; ego fortasse illi fortasse: sed
causa pia est, quo ad scribendum impulsus,
et ingenium mihi pudorem detrahit. Jeci rogatus,
hoc excuset. Lij.

Tu vale mi N, et amatum semper ama. Lij.

Te valere, voti mei voti est, et semper me amatum
amare. Lij.

Vale amice, memos amici. N. C.

Codicem mitto ad te mitto: una hunc animum, qui
sepio semper est tuus. Lij.

Esto meus memos. per pro me.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Formulo

amicos in schemis litterarum salubandi.

Ceteris amicis plurimam meis verbis salutem dic. Saxol.

Lazarum v. quos ita nostri oblitum, ut nihil adhuc ad me litterarum dederit litterarum. Nec puto tamen ab eo me non amari, quem ego mirifice diligo. Cum de hoc comongariis velim, multamq; et ibi, et ceteris amicis salutem à me dicas.

Salutabis ex me patrem officiose.

Eum à me perofficose saluta.

Eum meis verbis amanter saluta.

Fratribus à me salutem plurimam nuntiato.

Fratribus ex me salutem multam dicito.

Salutabo parentes meo nomine.

Mihi apud amicos vicarius sis quoso salutabor.

Salvebit à me Michael officiose et accurate.

Bernardo N.N. precaberis à me lota omnia et felicia.

Humanissimis et integerrimis viris Joani N.N. et Joani N.N. olim schola nostro alumnis, officiose a nobis salute dicito.

Salutem à me Henrico N.N. et si quem alium benevolentem videris, dicito.

Eximios viros Petrum N.N. et Paulum N.N. etiam atque etiam salvere jube.

D. Joannem N.N. prostanti eruditione et integritate virum jubebis à me salvere quam plurimum.

Form.
Salud.

Petrum N: N: nostrum eximia spe salutis ad
= huc ad olefentem saluta meis verbis polliceri
Amicos omnes sed imprimis nostrum N: N: jube
= bis à me salutare plurimum.

Ad georgium N: N: Si quid de oris literarum, ad scri
= bes à me illi salutem plurimam.

In salutandis amicis quoniam non vacat nunc plu
= rus scribere, vires meas obeas velim.

Salvabit à me N: N: et dereliqui, quos istic me
= nose putes.

Contubernalem nostrum N: N: quando vid eris, volo, ac
= vacabit, paucis verbis, suo ipsius à me jube
= salutare plurimum.

Joani N: N: Si aliquando oportu fuerit,
= salutem à me dūto, quom propius illi literis
= nuntiare voluiss em. Si, ubi locorum agere
= comperum habuiss em.

Ad olefenti multis animi fortunæq; otib; orna
= tissimo Joani Antonio N: N: preceberis à
= me salutem plurimum et felicem studiorum
= successum.

Amicis meis verbis salutem nuntiato, nomi natim ve
= re humanissimis et integerrimis abrahamo N:
= N: et Jacobo N: N: quorum cum istic agerem,
= suavissimā consuetudine valedē oblectabar
= salutem ex me in pestire plurimam.

Mathid N: N: meis verbis salutem in pestios velim
= quodq; à me profici possunt, omnia pollice
= oris ac deferat.

32
Totam familiam tuam per te meis verbis saluta bonam
= volo.

Reverentia tibi salutem.

Dionysio plurimam salutem.

Vale et deditio mea salutem.

Patri tuo et matri multam salutem.

~~Formula salutandi quempiam
alterius nomine.~~

~~N. N. officio te jubet salutare jubet te
salutare plurimum, iussit tibi multam adferri
salutem, plurimam tibi in ^{te} salutem
impartiri te iussit plurima salute, annuntiat
tibi, ac tuis salutem, iussit me tibi salutem
scribere.~~

~~N. N. precatur tibi, ac tuis omnia felicissima
precatur tibi omnia evenire prospere me.~~

~~Si hil non optat tibi fagnum hac lobum.~~

~~S. S. a N. N. nostro, adolescente~~

~~Tu ut mei memoriam conseres, hominibus omnibus
ingenij et virtutibus ornamentis praedito, Joanni,
plurimam ut meis verbis duas meis verbis salutem,
te magnopere rogo. S. S.~~

~~Vale mi Antoni, et me dilige, omnesque istius viros, doctos,
qui recte pieque sentiant, meis verbis saluta. S. S.~~

~~nostris communibus amicis et fratri tuo, quem ego
quoque non mediocriter diligo, plurimam die salutem.
S. S.~~

Santium salvere jube plurimum verbis meis. Sadol.

Lazarum scripsi : eas tu curabis reddendas literas ,
cumulumq; adde salutem illi meis verbis. Sadol.

Petrum salvere plurimum jubeo. Sadol.

N. certissimi ingenij juveni , à me salutem dico. Lij.

Bembum , aliquando nactus oportunitatem , meis verbis jube
salvere quam plurimum. Sadol.

Vale ~~et~~ mi N. cum et cum ijs qui ex felici vestro ~~est~~ est. Lij.

Petro à me salutem. Lij.

Ad N. literas jam nuper dedi . accepitne ? inquit
offerro . Nam iste quidem filius . at non in illum meus
amor . quod indicabis , et salutem à me nunciabis ipsi et fratri.

Vale et salvet à me virorum optimus N , à quo responsum
expecto , sed non lentum , ut Solel. Lij.

Uxorem saluta à me ex animo , et tua pignora dissuavia .

Petrum filere ita miramus , ut suspicis fil ne et
ille penetraverit ad loca silentium . at tu cum
saluta , et à veteris excita . Lij.

Musetum à me salutabis , et animum hunc illi ~~firmum~~
firmabis volentem semper ejus et amicum . Lij.

Salva tuus à me salvetur. Lij.

Petro tuo , imo nostro , velim à me multam salutem dici ,
quem virum olim pene per Coloniam vidi et audiri ,
sed nunquam pernovi . Soleo , et occitor non
in amorem solum ejus , sed amplexum : ita multa à multis
audio de sincera illa et doctrina et pietate . Tu si

33
mibi interpres et conciliator amicitio illius es, magno
me beneficio devinxeris. Lipp.

Philippum et Hierium, si vides, saluta à me queso: Lipp. et
ijs indica, per le Gletisse, quod eos non viderim. Lipp.

Joannem quem scio me tantum amare quantum tu, et quantum
te, (libere enim addo:) ex animo salutes velim. Nisi ambicio-
sum sis, includam in eandem salutem Petrum et N. viros
clarissimos, et ideo mihi fama quoque fama notissimos. amare
autem liceat, si potiri non licet. Lipp.

Vale, et salve à Nigello. Lipp.

Andreas salvet à me, et tu una amicissime N. Lipp.

Fratri tuo, si jam adest, amicissimam salutem. Lipp.

Valde fratrem tuum saluta, et jube: ita loquor: amantem me
amet. Lipp.

Petrum saluta. & cave neglexeris. Lipp.

Valde et tibi se insinuat N, itemq; N, qui apud
nos nunc agit, et casu cum his scriberem
intervenit. Saluto ex animo Morium, si est
istis. Lipp.

Baronius velim à me salvet. cui jam die in pectore isto
locus. Lipp.

Ceteris tuis, mihi notis, salutem ex me, atq; prosperitatis
augmentum in annos. Lang.

Symphonium sic in me amicum saluto, quantum potest amice. Lipp.

Causoboni Ceteris ante dies aliquot respondi, et
num itero salutem. Lipp.

Vale, et Parenti tuo officium et salutem meam
deser. Lijj.

Reverendissimi tui favoribus per te consecrari cupio. tuis
in amoribus esse. Langius.

Villarius qui te amat, colit, salutal. andream, da
mibi veniam ut per te salutem. Lijj.

andream da mihi veniam ut per te salutem Lijj.

Handwritten notes on the left edge of the page, including the words "Lese", "Lese", "Lese", and "Lese".

salutandi quempiam alterius nomine.

N. N. officiose te jubet salutari. jubet te salvere plurimum.
jussit tibi multam adscribi salutem. plurimam tibi imper-
tit salutem. impertiri te jussit plurima salute. annun-
tiat tibi ac tuis salutem. jussit me tibi salutem scribere.

N. N. precatur tibi ac tuis omnia felicissima. precatur tibi
omnia evenire prosperissima. nihil n̄ optat tibi faustum
et lotum. Salvebis à N. N. nostro, adfocente mihi
sumè dilecto, et nostri observantissimo. Jam Epistolam
Complicaveram, cum adiret me forte Bartholomeus
Tribuarius noster, qui te plurimum jussit meis verbis
salvere.

valde et tibi se infinuat Ligeus: itemq; Alatinus, qui
apud nos nunc agit, et casu, cum has scriberem intervenit. Lij.
Salutat te N. et contubernium meum. Lij.

form
Salutat
act. 1770

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[A small, rectangular piece of paper or tape, possibly a label or repair, attached to the left edge of the page.]

111

Formulo

refalutandi et excusandi quam negligentius
scriptam.

Frater Pauli N.N. per me tuis verbis salutati vicissim te meo ver-
bis officiose refalutant.

Petro N.N. et Paulo N.N. ab te salutem dixi, qui locisissimi audi-
erunt, remittuntque salutem ingenti favore cumulatam.

Joanes Wolffgangus N.N. quam tuis verbis salutem dixi, liben-
ter accepit, et vicissim te his litteris officiose salutare iussit.

Petri N.N. nostri per me diligenter salutati dederunt hoc mihi
negotij, ut te vicissim juberem suo nomine salvere plurimum.

Epistola character neglectior testis et summa nostro festinationis.
Hoc exaravi multis districtus negotijs, animoque curis valde
impedito.

Ex tempore scripsi hoc, et incogitantius, aliisque nec medita-
tus satis probus scribendi artifex.

Hoc scripsi raptim, et plus quam ex tempore, forte obla-
to tabellario: scribam alias accuratius.

Hoc subito; cum incidisset casu in tabellarium itinere jam accinctum.

Hoc scripsi festinante, festinans, properans, animo alia
cogitante; quod velim ignoscas.

Hoc in summa vacui temporis inopia scripsi.

Dictavi hanc ad te epistolam; non scripsi, quod jam spem
scribendis litteris defatigatus. Recte vale.

form
refalu
excus

Hoc scripsi pro proferatè, et perturbate, quod ea litteris ipsis, et
sensu facile conijcis: quos si festinationi meae, et brevitati litterarum
des veniam.

• Salutem quibus dixi voluisti, dixi: idemque se salutant. lijf.

• Fratri vota eadem reddo, quo mihi. lijf.

• Festina Coris arundine. Harol.

• Mirandineo volatu raptius. Harol.

• Tam rapido calamo quasi iunctas habes et Rodali penas. H.

• spontus salutem dixit, quoniam seipso brevi scripto. lijf.

• De silentio ne exerce, aut me amicus. nonne
• et ego filii. lijf.

[Faint handwritten text on the left edge of the page]

[Faint handwritten text on the left edge of the page]

[Faint handwritten text on the left edge of the page]

[Faint handwritten text on the left edge of the page]

Formula

gratias agendi . gratias agendi . operam offerendi .
Petendi . C . Comendandi . Excusandi . ~~comendandi~~ et ad has respondendi .
prohibendi . Confutandi . Comprehendendi .

Spero me optati fore comitem . l. j. Sado .
Inuendo sunt littere , quo vera amici absentis
Vestigia , notasq. ^{veras} afferunt . Seneca .

Te si rogem ut pristinum tuum amorem erga
me conferes , faciam et tibi profecto , et amicis
nostris injuriam , quod videat quasi constantis
tuo diffidere . Sado .

Certe enim et is diligitur a me , et per se
dignus est , quem tu quoque diligas : est enim
suma modestia , et suma probitate prouidus .
Sed hoc tu facile pro tuo singulari ingenio
perficere poteris . Sado .

Comendandi .

Efficiam profecto , ut aliquis meo in te bene-
volentis fructus appareat ; in quo proclaram tuam
voluntatem imitabor : ingenium et fouentem
non asequar . Sado .

Sufficit mihi , quod amorem meum de tua mente
metiris . 7. 50. Symm .

Litterarum breuitas inculpabilis est , cum esse injuria
valetudinis , non ex voluntate defendit . 7. 91. 28. Symm

Tanta est seruitas animi in nos sui , ut repressum
pulem , quid quid ab amante debetur . 7. 33. Symmach

Firm
gratias
petendi
operam
offerendi

Si quid ad me placet mittere in suis scriptis, oque id
potest per cutores ordinarios, nec nisi magno impendio:
al potest bis in a^{no} per mercatores, qui francopostum curant.
ad N. idem si mittis recta et tuto ad me ibit. Lippij.
Solvimus votis, quod nequimus officijs. 2. 85. Symonach.

Comend.

Efficacissimè comendat, qui meras causas efficacissimo comen-
dationis aperit. Sidonij 8. 13.

Pro quo ago equidem tibi gratias: sed eas referre maldem quam
agere: cui rei occasionem aliquam aliquando vis allatura est. Sed.

Me quidem tanto tuo beneficio devinxeris, ut tibi perpetuam
pro eo gratiam sim debitorus. quod ut facias vehementer etiam
abs etiam rogo. Sadol.

Sed neq; mihi vitio vertatur, quod Aristoo nella, Barcho
vino, fruges Tripolemo, roma date Alcinoo videamus.

Tibi confitemo, si quid aliquando evenerit, ut se ista
deklarandum sit, quosim in te animo: me non solum equa-
lunem, sed si licet: superatunum tuam de me opinionem. Sad.

Libri tui avidè expectabantur à me: verumtamen, quoquo venissent
tempore, gratissimi futuri opent. sed, ut perficis, contexit
moram omnem liberalitas tua: cum favore enim redditi
nobis sunt, accepimusq; plus quam speravimus, et quam
fuerat inter nos partum. itaq; magis est cur tibi
gratias agam, quam quod de duorum, ut scribis, sat-
ditate querat. Sadol.

Si quid incidit quod tua interfit. recto habes me tibi
non futurum alienum. nec abesse te putes me

presente . sed senties quid juris habeat inter nos amicitia vetus .
et quamquam pauculo tempore strictionis me videas , carissimi tamen
cordis semper ac semper permaneto . M.

Tibi persuade , me , et mea omnia non minus tibi prompta
esse , quam mihi ipsi .

Murus vestrum accepit egregium . nec tam benevolens conciliatori
minus debere me fateor , quam datori . Lippi .

Respond.

De tua erga me benevolentia saepe mihi à meis scribitur :
quam equidem non dubito firmam esse , id magnopere
habeo gratum . animus quidem erga te meus idem est , qui
semper fuit , cum tibi mirifice deditus , tum tuam
virtutum admirator et cultor . itaque recordor , et me in
philosophis studiis non minima esse parte olim à te adjectum
instructumque fuisse , et tuam mihi nullo loco defuisse neque
opem et auctoritatem in publicis rebus , neque in privatis
meis benevolentiam . Sadol.

Adfirmo tibi , non pauca munera jamdiu gratiora mihi fuisse , et
animo tuo , et versibus , quorum utrumque tam benigne offers . ille
enim amoris plenissimus , isti elegantio : et cogor valde
sedamare in idem , istos optimare . Lippi .

grat. actio.

Quod res meo salvo beneficium est unius tui . Quid scribam ?
gratias agere me ? ne concipio quidem : et affectum me
in summo beneficio una haec injuria . quod olim ingemose
"Eques ille" ad colarem ; ut vivendum et moriendum mihi sit
Romans ingrato .

alia eruditiss.

Gaudere me tantum nuntio , meam causam ,
tuam , Louli . mea cui is amicus auxilium obligit : tuam ,
cui ea victus : Louli , cui hoc exemplum . Mea salus salus . Lippi .

grad. actio.

Judicium tuis viri merito magnum apud me est: et hoc tam
prolixa benevolentia, quam solo animo meruisse me scio.
nam rem quidem tu auge: et facis tam liberali beneficii
interpretatione, ut ultro obliget, et novam gratiam debeam
tibi. Quam ut proptus solvam, ne excipias. non est
illarum vitium, non item animi, qui magis magisque obligari
tibi cupit, et nunquam dependere, ut pendeat à te semper. Lij.
Munus a te accipi, vitiosissime, per mihi gratum Lij.

Revisio libri

Cogitamus novam editionem Tacitij. ea in se juvari me à
te posse sentio, usque libri manuscripti, quem memoria teneo
apud te olim vidisse. non illum quidem antiquissimum:
sed è quo tamen non dubie aliquid eruamus, et critica ista
sagacitate indagemus. Quare si cum ad tempus gratificari
mibi volueris, amorem in me offenderis, et simul morem tuum
lenueris rei literariae juvando. Velim voluntas tibi non
et occasio non desit in mihendo non desit, nobis fides con-
stabit in remittendo. Salve ab eo, qui meritisimo te
amat, Justolijis.

grad.

De carmine gratiam tibi habeo, magis magisque habiturus, si
crebro me epistolis tuis salutaveris, in quibus notas claras
video elegantis prisca et doctri. Lij.

Ego profecto si unquam occasio erit, proptabo me ad gratiam referendam
non modico, sed hoc solo. Lij.

grad.

Munera tua, bis mihi grata, quia à te missa, quem tanto
sepe dudum amo; et quia missa in optatum mihi finem.
vis enim ea sanciendo amicitia esse, et offero velut archas.
quas libens auipio et restipulos tibi sancti, eâ fide et officij
cultum à me in hanc novam amicitiam. Lij.

145
Per fidem, Antoni, ut tu utrumque largus es, et amant, graty artio.
et donando. Misera ad te nefas quid munusculi
nuper: tu rependis idcirco et repomis. sed rerum
amplumque donum. pro libello libros: pro ludis
seria: pro orbiculis araneorum, diffusum istum terronem
orbem admetiris. et cum ipsum in triumphali veste,
purpuratum auratumque. Quid censes? donis magnis
capere me; non magis quam Numina: si comparare fas:
quo ut voluntatem solam in oblationibus metuentur,
sui ego. Ad ea in te magna: et ideo munus tuum
iure mihi magnum. Utinam animum hic quoque animus
aliqua tibi liqueat: in quo acris flamma, sed nullam
occasione erumpendi, adhuc clausa. Lipsius.

Quin ipse peto, si aliunde eris, concede usum. Lips.

petit.

Amplissime Dne! munus accipi. non meo munere, sed
splendore vestro dignum. Quotum in eo respiciam,
sive artem: omnia ejusmodi, quo animum vestrum
abunde delectant, et quo me deprimant novo vinelo.
cujus si non solvendi, at laxandi saltem aliquo
genere officiorum utinam facultas mihi unquam sit.
intelligas profecto, optinasse me munera posse et
accipere: non tam propter ista, quam cum, qui affectu
tibi dedit. ingenue dico. Aurum idcirco aut argentum
nihil me movet, adversus talia satis firmum: movet
prolixo hoc tua humanitas, quo omnia non impetrare
solum a me potest, sed imperare. Lipsi.

graty artio.

De munere apto ad valetudinem meam firmandam
habeo gratiam. ego quid mittam? animum et verba.
cetera immunitis. Lips.

graty artio.

gratias

Libros, quos à Divite biblio bibliotheca tua prompseram, per hunc
pneum recipere. Lijf.

gratias actio

gratias agam aut habeam? referre malim. et laudem verbis quoque
nunc dicam, sed paucis et fideis. Emptum me tibi hoc
munere mancipium tuum. et addo improbi hominis profectus
illas voces, sed probe et sinceriter. Quid concupiscas, tu
videris: quod concupiveris, certe habebis.

gratias queso à me auctori et datori nuntia. Lijf.

Mi N, et liberas tuas auerri, et cum ijs thesaurum: ꝑ: osc animo
sic apello. ego de meo animo et osc animo loquor. grandes
tibi gratias habeo: et cum habeo, debeo ac debeo semper.

In ruborem me das hac humanitate tua. scribis ultro,
compellat ultro: et promiss atq; offert ea, quo improbo
ponere mentis sit à tali viro perasse. Lijf.

Tu mihi gratias? ego tibi, qui tam grate et benigne interpretaris
officium, quod sine scelere non omissem. Lijf.

Quod gaudes et gratias mihi agis, pro testimonio quod in aristolis
meis tibi reddidi: ego quoque gaudeo, et si poteris, gratias
etiam tibi ago. Quidni pro tanta gratitudine? profectim
quam elicuit beneficium à me nullum. Lijf.

Deo ut suggestionis benignitate, oblationis exilitas augetur.
Sareb.

~~o pertus~~

Missa et foese sui benevolentia. o pertus benignum,
effusum, et cui quid aut quomodo respondeam. profecti
redigor ad silentium, non excusatus beneficijs
suis, sed oppressus. atq; hoc delatio mihi major, quia à
tali viro. Lijf.

147
Ego me communiter olim tuum, qui ^{nomen} meum agitulando
et sublevando in apertis temporibus devinisci, nun
proprie sic obstrictum sentio, ut non dicam paria
facere, sed nec lingua, stilo, mente concipere possim.
Sicut aqua multa per exiguum canalem, quo vult
egredi, impetu ipso sistitur, et se includit: sic mihi
fuit, qui copia benevolentis simul et beneficentis tuis
obruor: atque hanc remitto, illam intimis votis,
ut in me serves, deprogo. Lijf.

Gratum me esse dicam? sum animo: verbis agere possum,
minus factis. Delego hoc nomen superis, et illos voto
convenio, ut pro me solvant. Lijf.

Rebitioni vestro non do manum. Lijf.

Recenti liberalitate me ligas. Lijf.

Et si coram me brevi sifere, et sermone gratias
agere tibi confitui, tamen profecto animus meus
adegit, stilo et sermone quoque id facere, et Lepori
devotionem, quam in magnitudine novi huius beneficii
haberem. Lijf.

si quid à me petis, libens ferero. Lijf.

Quid dicam, nisi quod res est, gratias et agere me,
et cum agero, debere? nam velle et debere
me fuis, et adamantino, et sic dicam, vinculo
obstrictum tibi manere tibi. Lijf.

Itaque si quid est in toto Lipsio, quod totum aut in parte
servare visibus tuis possis, habes promptum
volentemque. Lijf.

Quo misisti placent. Et ego pariter mea
misero, cum novi aliquid erit. Lips.

Librum, cuius mentio in novissimis Letteris, hic
adjunctum illosome Dne, habes. illo meisq. omnibus
quid quid erit: utere, et bene Lips.

excusato de
n' misso munere

Soleo et prope indignos, me preventum rogatione
tua, in se quam sponte et ultro faciebam.
an non libri mei exemplar ad te mitterem, ut
soleo, atq. etiam ut debeo? nam benevolentia
celestis in me insignis et palam testata, ita
postulat: et mea etiam observatio, et huius cultus
impedebant. faciebam atq. ultro: sed cur
diffuli? simpliciter rem dicam, quia pauca
exemplaria compacta, et ut sic dicam vestita
habebam: medium autem mittere verecundabar.
Itaq. de mora ignosce, et hoc mihi gratiam:
quam alios sane libens emendabo, cum videam
tuto lumbationes nostras sic gratas tibi esse,
non sui pretio, sed accipientis affectu. Lips.

Sicut arbores fructibus gravida inclinant ramos et
demittunt, offerunt carpi: sic tu vos isti vera
victule uberes, et benevoli et benefici ultro estis,
et vivitatis ad fruendum. Lips.

118

Affectum suum in me, non verbis solum promissis,
sed rebus palam probas. illa honestissima scribis:
has ultro offers, et muneribus me afficis non ex
merito, atque adeo inexpectato. neper quid
detuleris, meministi: vix gratias egi: eue donum
aeternum, et quidem carum. Lij.

Magna fuit ut verè dicam tua benignitas, qui ex
comendatione mea adolescentem nostratem non
favisti, iuvisti; sed ipse in domum tuam recepisti,
et disciplina liberorum tuorum atque institutioni
prosecuisti. quid dicam? obligor: et jure tibi
omnia curiam faciamus, qui mea gratia sic
exhibes te prorsum et benignum. Lij.

gratis tibi dico habeoque animo quam verbis largius:
et illum tibi offero, etiam, si non aueris tuum. Lij.

Librum ^{ad te} mitto, non munus, sed particulam luendi
operis, quod varium ac multiplex fatemur debere. N
iam decem anni sunt, cum me beneficiis alijs
super alia cumulas. Lij.

Ergo gratia tibi esto et dicta et reposita. Lij.

Quod jam diu inveni, id facis: et cum auxilij aut
operis indigeo, ad te venio. Lij.

Quid quid singulare erat, habuisse me ~~totum~~ recordor
cum desiderio scripsi et purgante. Miserasis me?

nohim . adjuva potius , et quoniam divitem
atq; uberem te audio participare veteri amico , et
qui in beneficii magno loco hinc , est fugacia :
~~de floribus flores de floribus loquitur~~ (Lij) munuscula
ponet . Confido te facturum . Certe in causa simili
tu à me , utraq; manu largitor ego dorem dorem
dorem . nunc salutem et hunc assiduum animum
semper devinctum . Lij

NB.

Bigiothi respondet

Nihil minus , quam à te beneficium , aut potius beneficia
expectabam : quo largitor sulco et aperto sinu ,
mihi deferens et offerens . nam et numos ad me mittis ,
et florum etiam certissimos polliceris . negem
utrumq; mihi gratum esse ? mentiar . gratissimum
est pro veteri atq; infuso animi mei desiderio et
sensu . veteres omnes elegantias , et has antiquitatum
reliquias à me amari , notum est omnibus , qui te viderent
me norunt : sed et flores in deliciis haberi . itaq;
vide candorem , quo iam nunc apud te uter
in ipso hoc atitu amicitis .

Grata quo ^{proponit} ~~mittis~~ , atq; ut mittas non rogo te sed
apello . quid enim rogem , iam debitorem ? sed
extra forum . Lij

Quid rosum pro donis sic ultro et uberem missis ,
quam gratias solo ~~ante~~ dicere , animo habere ?
Lij

119

Per sancto amicitia nomen te obtestor, ut in tuum
comodum uti me velis, si quid posse me noveris. Larg.

Alia oratio si fuerit, qui aliquid adiutum
ut possim habere volentem. Larg.

Me devinxisti suis obsequiis. bona oratio me
amet, qua illis respondeam. Larg.

utere ne pro arbitratu tuo. Karl.

oratio mihi sit, pariter laudandi et delectandi mei
amoris.

Quid remitto? animum seris semper tuum. Lij.

In animo beneficium tuum repono, et illa parte omnes
mortales gratitudine crebro. Lij.

Solvete nec in manu mea est, nec in animo quidem,
ne mentis: et libens devinctus adfloritusque
talibus manet, qui sic libenter beneficia conferunt,
ut cupere videantur conferendo. Lijf. quod
foret, et hoc vis tantum: scilicet, et ego
memoriam beneficii dabo tui postea in scriptis. Lijf.
Remuneros eam, si non petio, aperte pari. Lijf.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Formulo.

Comendanti et his respondendi.

Form
Comen

Ad comodum et utilitatem suam pertinet, si hunc hominem amplecti sua benevolentia, et in familiaribus suis habere institueris. pace mihi: ne videar cum beneficium à te petam, potius te aspicere beneficio velle. Savol.

In eo enim ego statim ab ineunte pueritia, ea perproxi indicia ingenij, humanitatis modestis, celeratunq; virtutum omnium, ut jam dum facile apparet, qualis is in otate via profectus esset facturus. cuius tamen legitimum quasi tempus exspectare nolui: sed optimis artibus liberiq; diligentis, perfecit, ut virtutis in illo cursus, quam otatis fuerit celerior. Savol.

Certum habeo inter primales principis illustrissimi, ubi continuo versaris te plurimi plurimi fieri. igitur et erit autem hoc gravior tua comendatio, quod non solum amici in amicum studium, sed hominis etiam doctissimi et consuetissimi iudicium atq; auctoritatem affect. Savol.

Quod si mei suffragij prerogativa eam haberes religionem, pervellem eum, quantumvis est, nostrum omnino esse. Savol.

De adolescente quem neper mihi comendaras: scis quam omnia negotia ad comend. velim tua causa. hoc tamen nolo. Multis jam recusavi. Quos omnes offendo, si unum admittam. Deniq; rimam aut fenestram hanc si aperio, totu officio admittendi alij sunt. Quis autem mea id non patitur, et ratio vito, quam per silentium ago. Beato, ergo ut id excusas: et moxora aliqua à me petas, cum opus erit non neganda. Lijf.

Sehrum comendatum tibi. Tamen comendo. Etiam me: quem
scire certi debes tui ex animo amantem. Lips.

Jamcom comendaveram tibi superioribus meis liberis, adolescentem,
si quid video, probi, ingenij, animi, judicij. et si quid benigne
favere potes aut dicere, quos ne gravare. Ex ista juventute non
est alius, de quo melius sperem. Lips.

Non ipse contentus in amicitiam tuam penetrare, alijs sine fores
aperio, quasi in ea velis. Juvarem hunc tibi comendo, familiarem
nuper meum, oris et ingenij probi. Comendo autem ita non
ut ad interioram illam amicitiam tuam admittas, alijs servetur
aditus ad illa adyta, sed eternam hanc notitiam, quo in
afatu posita et aperta. Hoc enim tibi sufficit, et adolescentibus
id statim sal gloria. Vidisse, convenisse. Tu mihi N. ibum
vel mea causa complectere, et me omnino, qui eternum sum. Lips.

Adolescens quem mihi comendas, ita erit: et ex vultu ac moribus
judico meseri. Lipsi.

Pro N. solivitor. Velim, quod in te sit, juves. Lips.

Adolescens est, sed specimen ingenij profert, ad
magna succedat, si otas et peritia rerum
dirigunt etiam et formant. Lips.

Paulum, quem comendaveram, si benigne et
honeste à te habitum: ipse largiter scripsit, quidmi
coler? Lips.

gratias ago pro benignitate, quam in Thomam, ex
comuni quadam comendatione mea, contulisti. et
ea de se merito iustitiam debere me tibi officiumque
esse, et sentio et lecto. Lips.

adulescentem

57

Comendo obiter, neque nimis velim, et ambigo:
ut apud te liberis de moribus et vita. Asi-
certum nihil, sed esse suffragioribus habebam,
quibus vis probus non nimis indulget. Lys.

Sed quia commendatio tua etiam tua + fore
hinc negotio potest, me et me aliquid apud
te posse censuit: rogavit et rogo, ut suffragij
sui calculus hinc petitioni aedas, et
nos me publicis meritis jam diu obstrictum,
etiam hoc privato acutius velis de devincere. Lys.

Filium tuum mihi commendas, venturum ad lectiones nostras.
gratus erit, juvabo, dirigam, et se ostendam me tua
causa hoc alia velle. Les mihi bene est de eo bene est,
Asi juvene: quia video indolem adesse et excitatum
ingenium, quod equidem in juventute amo. - Lys.

Eae manum ac filium mihi laxat ipse,
quem vides, et quem ego ad te mitto. da,
quodso, admissionem me petente: et a me pariter
si quid voles, scriptum fortumys certe. Lys.

Adulescens eo jam pervenit, ut bubam provere, et toga
liberâ possit insigniri. Sed tamen ita libera, ut
imperfectos etiam fil qui coarctat, et videat ne isto
flexu stans alicubi horreat ad metam. Lys.

Eiusmodi adolescentum copia rara est, qui cum literis
modestiam sociant et virtutem. suis se retrin-
gunt, et à literarum modice instructum, et à moribus
vel maxime ornatum. sunt arbores illae optimae,
quae non florem solum sed fructum ferunt:
sic hominum, quibus prodes ornamenta doctrinae, vita
etiam est ad frugem. Lips.

Venit ad me frater tuus, plane meus futurus
quis tuus. Lips.

Petro vestro, novum ceptodoptium paranti,
Heribertum pistorem comendo, virum bonae fidei
sui et manus. utroque probatum se faciat, si
conduci mereatur ad laborem. neminem ego
invitis obtrudo; comestatus de obsequio, rogatori
libens illud offero. agitole, quod è se fuerit,
et me amicum habete. Lany.

Adolescentem N. mihi comendas: et est certe, quia tuus, et
quia moribus optimis imbutus, dignus. ego, quidquid
in mea copia erit, faciam promptius libens, et promptius,
et maxime, quam dicam dicam. Lips.

Comendatione tua meum vides, et beneficium devinctum
tibi clientem: sed beneficium, quod plerumque firmius
meum officii est in tua manu. Lips.

adulescentes eos vidi, quos per epistulas tibi commendas:
 ne frustra. quid enim tu à me frustra? quin ita
 prompta volo, et debes, quid quid volest. ut admoneri
 motu debeam, non cogari. Lijf. De libens ^{etiam} hoc
 officium confere, quia confes in publicum me impendere,
 quid quid ad cultum fuit nostratum ingeniorum. Lijf.

Lanos per ^{huc} bella / tempora: / omnis puros ad artes
 nostras /: ad ~~monstra~~ / adfiscare non ignoras: et
 eo magis provehendi sunt, si qui adfiscant. Lijf.

Nam bona fide, eiusmodi adulescentum copia rara est,
 qui cum literis ~~foris~~ ~~virtutem~~ et modestia foris
 et virtutem. Sicut de utrumque velle, et à litteratura ^{virtute}
 modice instructum, et à moribus vel maxime ornatum.
 sicut arbores idè optimas, que non florem solum,
 sed fructum ferunt: sic hominem, quibus proter
 ornamenta doctrinae, vita etiam esset frugem. Lijf.

Valeat reuare apud te, et ingenti mei pudoris timore
 transire, dum foris adeo, et in alia causa es gratia
 interpetro. Sed qui me subtraham? Lijf.

Benignitas tua atitum mihi ad te fecit, sed et alia
 importunitas /: pueris / qui veridicam impellunt. Lijf.

O quam te utos sine abutor? Sed exumptius,
 quod libente. apud si amantem, si amorem
 non reuad. Lijf.

Non multos tibi comendo, aut ingere, nec meus mos est:
Sed hunc fingulare. tanta modestia et probitate, ut
super nihil fuisse videtur. paucis verbis facio: si tibi
idem cum illo, satis scilicet scilicet se ipse commendat. liff.

MS Ab his initiis ad altiora progressum, spes et votum
nostrum est: fovet motu bonorum ^{ad pulcherrimum} adque ^{superiorum} /
adjuvat. quem impetratum si cupimus. liff. ab
utramque aliquid gratia nostra. liff.

Si iudicas hunc idoneum, audeo commendare: si
tamen ut hanc eam rem prudentia tua merito
permittere. liff.

Scitis valde in me amica. liff.

MS Madonamenta. Scis in epistola tua, qua te ipsum voves: et quid didan
te imitari se virgines, quod formoso, nobilitate qua-
dam formam optant, et scilicet sentu hinc et
quodam se habere. in te est certe in hoc epistola
si illum se pennis, ut exemplum esse laonibus pennis:
et quod pulchrum populi asquitas et veritas una nipes.
Me ~~dicam~~ Duce in his tunc facis? fateor
ceteri me a meo milite, et in meis castris. liff.

MS Proinde audeo gratum acceptumque futurum: ita non
solum dotes habet, quae ornamento sunt, sed mores
suaves et miles, qui delectationi. nihil tibi
aperitur. liff.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Formula
gratulanti tibi respondendi.

Quantam voluntatem auersem, et quo fructu letitia ac
iucunditatis fuerim cumulatus esse amplificatione dignitatis
sue: peto à te, ut ne meis ex literis coniecturam facias,
cum id facilius sit tibi existimare, quam mihi scribere.
Certe ita letatus sum, ut ex paucissimis, quo maxime
desideravi, hoc mihi imprimis gratum optatumque accidit
viderit. Sadot. gratulor igitur et vobis gratulor, cum
dignitati tuae, sum tibi eximijis virtutibus, per quas omni honore
et amplitudine dignissimus es iudicatus. Sadot.

Formula
gratula

Curatorem te: ita jam nunc intelligo: huic schole datum,
ut amplexum, iure tibi, et magis nobis gratulamur.
Tibi honorem aliquem: nobis grande beneficium, quod
ab hac electione merito speramus? imo jam tenemus. ea
voluntas tua est in iuvandis optimis studiis, ea fauetas
illa clara: qui omnia pro nobis egeris, laboraveris: te
prorsusquam titulo curator. ista etiam non obscura:
qui magnus es apud magnos. Sedes in hac publica, ut
sic dicam navi non inter remiges aut navales socios,
sed inter eos, qui ad gubernacula et ad ipsum clavum.
vis igitur et potes, et ideo affirmatio non iniusta de
affectu optimo et simul effectu. Lizy.

De muncce sine titulo, quo non sine fructu gaudes, tibi
gratulator, et rogo atque auguro majora. Lij.

Ab anni fine initium scribendi facio. istum ego tibi
feliciter exactum gratulator: patrem prosperitatem ab
insequenti lotus ominor, pios precor. non isto solius
calami honorato phrases, sed animi verba sunt, amice sermone
et affectu plena. scio hoc tibi dudum nota ad fidem,
quam testem genuino veritatis stimulos. Lang. S. J.

Magis est tuo merito, quam Regis beneficio magnus. Lij.
Salutem toto animo tibi rogo, et me ipsum devoveo
semineps tuum. Lij.

Denovo novo reuertit annus, quem votivum decurrere
tibi, Numen precor. Lij.

113 Cum in Romana legatione, se feliciter, ex usu gloriosus
regni, ex voto Regis tui confecta, redire te audirem,
animus adegit gratulari, et simul affectum sermone
renovare, quem virtutibus tuis, sed et in me affectui,
fateor debere. Lij.

Sub oscitum prioris anni tuas ad me, bonis
cum votis, dedisti; sub initium ventis ego
meas repono cum votis paribus. Lang.

annuam vertigal pendo, grati animi testimonium
amicis favoribus, et continuando prosperitatis
votum tuo familia. felios istud a me petunt
solemnes ferio, quo annuam euntem firmans,
et experientem subsequenter. utraque faustitas
tibi acudat precordissima, precor, et officij tui curam
prosperis peneptibus coronet. Lang.

63

Idem tibi precor, quod multi: sed animo,
quo non multi, ne dicam, quo nemo. Wattenouer

Quid precabor autem? quod quisque optimis,
quod cuiusque optimum. Watt.

Ea omnia precor, quod si verbis explicare
omnia possem, parum te amarem. Watt.

Utinam dare possem, non precari! sed
quoniam plus non licet, precor, quidquid tua
in me summa officia, quidquid meus in te sumus
amor precari iubent. Watt.

Natalitius de Euergetes bene velit clienti suo. Lang.

Proposuitum est mihi, vincere omnium vota.
itaque, quantum precati singuli, repeto: et
quidquid precari amplius poteris, adjuicio.
singulorum vota in unum cumulum colligo,
et addo mea. Watt.

Solent alij annos Patronis precari: ego contra
Patronum meum Excellentissimum annis precor.
non tibi dant felicitatem tempora, sed
à te auferunt: ut, si gratulandum est, ipsi
potius anno gratulandum sis, qui sub
obsequio tanto felice omnibus et prosperis
futurus est. Watt.

Novi anni natales precor felicissimos.

Scripturioni huic nullum argumentum
est, nisi affectus meus et mos moriorum.
utroque suadet, ut vota, quae pro salute tua
corde facimus, stilo consignem et ad te
perferam: sed prius ad illum calide mitra,
qui comites: ita peto:) facies votorum. Deum
igitur rogo quantum animo possum, ut hunc
Ioulaem novum annum felicem tibi, tuisque
decurere, te valese per eum et vigere,
Romani et Reipub. sine offensa vacare,
me amare donet, qui sum perpetuus tuus
et devotus tuus cultor et diens. Lij. per votum

Ut tu ad omni canis omni lineam venias felix et beatus,
percos tibi religioso et pio voto ~~est~~ in
auspicio huius anni. Lij.

Benevole à te factum et pro amico, quod me et dignitatis
tuae et disceptionis gratiam fecisti. ego omnia seris
tibi recipio, et factorem me esse incementis tuis,
quo virtus et ingenium conciliantur: et vota
intentione, et plura adstantur, quod in
Principum gloriam, et publicum bonum cadet.
Et illis et tuis convenit tales eveni et educi. Lij.
annum novum instanter rogo tibi feliciter tibi Lij.

64
Salutem, gratulationem illi dico, ~~per se~~,
cum voto professorum in pros dies. Langius.

Villige ~~Kalendis~~ Kalis, anni ~~novi~~, ~~novi~~ ~~inflantis~~ 1718
qua quaerere voveo, et parenti duo, et tibi feliciter tibi Lipp.
Bona vota in annum attulit epistola tua: reddo, paria
in annos, quot tibi fuisse deos diptera scripsit.
vota minisum illosum, non annos, quot cum
dare non licet, velle liceat, et a colitibus
peccari. Lang.

Bonus genius iter tuum fortunet. Lippius.

Amplentor gratulationem, quam de more, sed affectu quodam
singulari, mihi facis in auspiciis novi anni. amplentor,
et largitor ac iugiter eandem agono. Reus tibi deos qua
votos, et nil nisi bonum ac salutare, fuis, vobis, vales. Lipp.

Pura salubantis vel gratulantis verba sunt.

Sed vota prolixia. Sym.

Satisfaciat tibi animus meus, et si voti efficaciam negaverit,
eventus. C. 20. Symach.

Tuo mi N. salute! et hunc incuntem annum atque alios
felix vide. Lipp.

Exo vero gratulatione mea et gaudium animo conceptum prode
suo ipso et stilo debet, cum vore et sermone coram non debet.
gratulor, inquam, et quidem ex animo, inchoata impet
dignitate suam iudicio et suffragio capitulat, nunc
quoque Episcopi, Regis, calculo et auctoritate
firmatam. Lipp.

Lotum mihi, de muneri huius publico abstractum, in quo
exferri atque exarcesci ingenium et industria sua referunt.
for, dum stas et oratio adhaerent: et quodam glorie ad
altius culmen. neque enim, ut meum votum est et postu-
lavi, hic hifas.

gratulor ex animo ^{frat} reditum inchoationem in patriam et
ad huc, esse longis satis interea intervallu. Liff.

Dignitate de cultum ab optimo Principe, animus meo gratulor est,
et gratias, de mentiente. significas enim hoc ipso,
causare de, et titulum conceptum ex eo a me ipso: nec
falleis, concepti. mereari enim de arbitror, et posse
ac et velle patrio prodeper, et Principi vacare operam
novare. certe donec a natura habes, Lat et doctrinam
habes. illa causare, et hanc adhibe: tuo et publico bono
frat. Liff.

Magnum equidem quondam Senfi, in dignitate qua se-
centes et auctus. mereberis eam, aut alia vel
quondam, virtutis et prudentis huc prerogativa:
et tanto murmure fortuna à nobis amulabatue, quod
que in comitiis suis alios anteferet. nam ~~voto~~
~~etiam nostrum, ut hoc nunc etiam. honore ut die frui~~
utrimque rei publice parva et profano, bono patri, intimum
meum votum est. Liff.

gratulor superisne fortiter, conseripe felicitas. Liff.

annua vota mihi remanent, simul annua lingua
debita. S. Paulinus poemat. de S. felice.

Redidivus annus, Witoldomando Post Verball

65

Moxque tua ad me dedit gratulatorias de
dignitate nuper adpta: nec reddis gratias.

Votis, quos olim ad festum Nominis mei mihi
nunciasti, nempe remitto alia etiam festis tuis
onomasticis accommodata. pro arbitratu tuo
issa refringe, nam nempe alius votiva superogata
tibi magis profutura in rebus repones, nisi tu ipse.

grata mihi est letitia tua, quam in Cisteris
tuis de promotione mea te habere cognovi, non
ut illa hoc aliqua causa letitiae nostrae delentatio
fuerit, sed quod eam ex vero fonte sinceris
dilectionis, et fidei mente derivatam esse
non dubito. nostra promotio, quae tibi
colerique amicis meis amorem de me existimationem
et quidem etiam administrat, mihi inleoni
doloris amaritudinem et nimis anxietatis
inquietas generat. video quanta me felicitate
circumspicit, sentio, quantum me superest oneris
sarcina gravat.

involitam consuetudinem percellere difficile,
atque ad rudimenta nascentis Ecclesiae Senescentem
jam mundum reformare.

Voxes ut Deus, qui in manu sua tenet numerum
dierum, et tibi addat exiguos vitae dies, quos quibus
humana mortalitas vestis attingere possit

in vincto, et ob post illis vincto alio die alioque consue
do in ipse nullo alioque, vincto die superest Proclivem
in libro Nonno.

Handwritten text at the top of the page, appearing as a header or title.

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs of cursive script.

Formulae Hortandi, consulendi, suadendi
confutandi, ~~comprobandi~~, ~~comprobandi~~ et his respondendi.

Ad litteras non actiones solum omnes tuas et cogitationes necessarium est collineare. Quo tamen ipsa quoniam sine pietate et gravitate nullo sunt: cave, te quoso, ne quid labis aut mauclo trahas ex calu juvenutibus maucloso. Fuge illos, fuge: qui liberioris vite obtentu ad licentiam trahunt: Quo una janua et aditus ad omne felus. Magna non frustra nobis de isto ingenio tuo pollicemur: tu vide sollicita, ne id depravant pravi. in flexu isto stabis es: in quo si non laberis, speramus te inoffenso deinde cursu per pertingere posse ad metam. Deus te seruet, in quo et a quo omnis salus. Lipp.

In studiis quod pergis et perseveras, gaudeo. Sapientia studia et virtutis ne omitta. Cretas tibi in mente, modestia ante oculos, et demisio animi: ad quam nunquam labis te hortes. illa fundus bonorum omnium et fundamentum: nec pestis alia plura ingenia abripuit, quam confidentia et affirmatio sui. Tu abstine. Revera enim quid sumus? quid scimus? Quo longius progrediere in scientia vero via, tenebras et circumfusam caliginem magis cognoscis ingenio humano. Lipp.

Ante omnia pestes ^{fuge} idas animorum, sadales malos, qui fraude et arte ~~irruptunt~~ et irrumpunt. Lipp.

Opto, ut curas has curas habere possis: non rogo. Cur enim rogem? scis te, iuxta ac me velle: nec penes te unquam culpam futuram non impetrati hujus, aut non effecti. Lipp.

Form
Comprobandi
Comprobandi
Hortandi

Deuare mihi videret, si expertem te habeam consilij, quod
firmando valetudini meae capri. Lijf.

E se tua erit: nec quidquam suadebimus, non dicam proles
utilitatem, sed fortasse nec tuam voluntatem. Lijf.

Hoc est sensus meo: aliter si quis est suo, exquirere ora-
culum non veto, ac sequi. Langius.

Moneo te fugere homines et loca vitis nota et
infesta. stas tua alicubi? foras. populares
abducunt? resistere. demum posteritatem cogita:
nec posse, quin illa infamiam cum noxa
pariter apud te relinquant. ah! quam
suave animo iam maturo erit, meminisse pugnae
pugnae et victoriae: integrum se à labe seruosse!
hoc moneo, et si n, non quia opus fortasse:
sed quia amor inducit, cui agnatae curam,
vino et metum esse, non ignoras. Lijf.

Tuas item ^{ad me} experto, ac quid consilium nostrum
probes. sed quid ambigo? ore, stilo, pectore
suo probabis. Lijf.

Desistere Italiam nobis desertum tantum,
non Herules insidere. Lijf. ~~cujus~~ ^{cujus}
rei si vel suffi sufficiunt proceres
nostros tangat: non dimittas profecto, nec
ullo titulo impetrem comeatum. atqui
nihil tale est. foras et amici sapient,

9
O ipse meus genius, qui tota ea, et homines
nescio quo naturo ductu amat. Lij.

Morte adolefcens, deesse hanc viam, quod et hic
tibi ad gloriam pariet, et postea illam eternam. Lij.

O Volupte mihi te esse saluum! o magis te
animo esse sanum, nec inter vana et
inepta ^{et vana}, improba pollutum! o si semper,
magis magis ad illa pura, eterna, alta:
quo melior. O Deus et natura, addam
et institutio mea, vocarunt. Mihi hoc nunc
dode usque perito, quo magis te in hoc
saluum vito penetrabis, amara plura
reperies et qua acescant: quid remedij?
sive, spernere, et sapientia decretis
te munire. Ut Ulyssi illi naufrago
Leucothea vittam sub pectore ponendam
dedit, qua tutus à turbine et tempestate
esset: sic tu hanc sapientia tua te praecinge,
et audies nil verecunde pati nec morte
perire. sed domi olim sapius: at
nunc perire. Lij.

gavifus sum recordatione studiorum et vite,
quam elegisti. illa ad bonum publicum et
prudentiam directa, hoc ad pietatem et
salutem, ad quam nisi perstringimus, male et
infeliciter deurrimus. hoc quid quid est vite.
ut athleta in stadio oculos ad metam et
bravium intendunt: sic nostra mens debet
ad celum, et sternam illam palmam. cetera
caduca sunt, orientur et abeunt nobisum:
neque stirps, aut genus, aut opes sunt, que exim-
ant nos aut nostra à mortalitatis hae lege.
fama tantum longa bonis studiis artibusque
parari potest, ac vite eterna bona hinc vita.
neque ego hoc monendi causa dico. si domi
habet, qui moneant, et otas jam tua, que à se
intelligit et sapit: sed excitandi magis,
et in optima via, quam iniisti confirmandi. lyp
Deus tibi hanc mentem det, et una robur. lyp.
Sermone et scripto me consulisti de NN: abnuvi,
neque muto. quid illinc petas? mercedulam? le
indignum est, non eges. Honorem? veretur
ut, qui eunt, huic litent. lyp.

no

70

Morum ab ingenij sui elegantia me cepit cum his
epes, id fateor: et qui coram auditor aut discipulis,
nunc absens amicus eris, et libens hoc factum
hoc nomen tibi donem. 113
oro autem et
hortor esse optimam indolem, et naturo
ut sic dicam, agrum: quem deus feracem
optimarum artium ac rerum dedit, si industria
aratro similis, et semina scientiarum injicis, ut
coepisti. ut coepisti inquam, et jam adeo in eo
as ut metere incipias, et colligere laboris tui
fructus. qui in ut bene maturecant et quasi
condoquantur mihi haud displicet Solem Italiae
adhibere. Lij.

Si vis etiam judicij Ariam mei calculum addi.
esse habes. Lij.

Sunt ibi boni, sunt iuxta mali, cura judicijque
sui erit illis se foreare, hos vitare ac spernere.
sicut Ulysses ille blandientes, sed infidantes populos
funda aure protervescit, oculos in rabuit apertos:
sic multa tibi illi obiter videntur in
sunt, non in aures, minus in animum admittenda. Lij.

Serva modestiam et comitatem blandas conciliatrices:
Sed serua non ad amorem solum sed honorem:
ad quem doctrina etiam eleuante et manum
porrigente conuenies. quod ita uoces, omino. Cf.

Musas reuise, quantum amore cales, et quid in hac
state melius potes, aut aptius potes? Cole cole
nunc ipsum, adolescentis agrum. bona fruge,
sipientiarum confere: et maturior, auipies suaves
illos prudentis, imo et sapientis fructus. — Voluntas
a te est, atque etiam in te est, quod gaudeo: ut
serues, uel ut augetis potius, hortor. mihi hoc
cede. perueniet ad optatam calicem, quisquis
seruo uolet et nitetur: et salibus utroque oculis
Iupiter annuit, Mercurius dirigit, ipsa
Minerva manum et mentem iis, et cum iis
mouet. Lipp.

De Republica me compelis: et quid scribam aut
scribam? illud mallem, et in finem suum
aspicerem: à scribendo abstergeat, et nimis
iustas habeo causas. Cf. interiora rerum
non novi, et quid ergo firmiter aut esse uerum
sudeam? laud magis quam medicus, qui digni
sui temperiem et opitulationem ignorat. Cf.

Si te socium iis iuxeris in conuersatione,
compar eris in largitudine. Largius.

71

Prodiem hoc sub initia moesti molestem, et arduum
fortasse videbitur: dies mobilis, et serenus qui
tibi in oculis esse debet, cum tuus honor - Lygius

Plures consilij mei sumam. Lij.

Consilij mei, quod capi, confortari solere de istis primis
merito debet; siue pro cultu quem tibi deferro, siue quia
ea res de quoque in parte longis. Lij.

Consilij mei cogiam in hoc se petis, quam ingenue fateor
haud satis mihi impetisse. ego ne ut plus aliquid,
quam de videam? Certe abest: et si meum serpens dicam,
ut vis, palam et sine ambage, hoc quors fateor,
distrahi eum utrimque, et rationibus impelli. hoc
in ista parte factum fuit: in altera. vide Lij. fol 619.

et rem totam istam ad hoc tribunal istum huc remitto. Lij.

Manes homo, an ad nos suos redit? ego istud mavelim,
et sperdem Herule. Lij.

Me suafere. Lij.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Formulae lugubres, queribunda & his respondendi. Compatriendi
consolandi.

Amo enim eum et amari semper: nec meo in illum studio
et voluntate quidquam adhuc in vita expectus sum ardentius.
quo etiam majorem esse illo gravissimo casu copii animo dolorem:
quem tamen scribendo non assequor, ne et meam ipse
molestiam augeam, et se videat velle ad luctum idarum
rerum meum una revocare. Sadul.

lugubres

Non sunt nostra mala eiusmodi, ut si in una parte offensus
sit, in altera sit prospere actum. Sed cum uno interitu omnia
jaceant prostrata, ubi amplius se ulla nitamur, non habemus:
nisi ad eum solum respiciamus, qui altissimum posuit
refugium suum: quo videlicet, neque mali flagitium
aliquod, neque fortune lemeritas potest adspirare. Sadul.

Heu vita legem? cui annexum angere et dolere in omni sorte. Lippi.

Quo autem ~~partem~~ ita tam avida Parca, quo vincula inlece
nos abrumpere non parcat sanctissimi amoris? Lipp.

Cathari mei id facient, statim mihi sub hoc tempore et solemnes. L.

De N. quid scribam? manus mihi labat et ingemisco. Lipp.

Ipsum peccus mihi commovit series malorum, quo es passus. Lipp.

Quid est homo? lutum fidei mixtum. quid vita? homina una
sanguinis. quam quilibet levis casus rumpit, quolibet febricula
corrumpit. solus animus, et actiones, eterni. Confolandi
num hoc mundi corpus? vel aliquando. videt pulcherri.

Consolatio. Et se vera, mi N, quid hoc humana sunt, nisi iactationes, et
fluctus? in quibus nihil firmum sit, nisi ad anchoram ea
alligata vero pietatis. Lijf.

Ipso dulces lacrymae sunt, ipsi fletus iuveni, quibus restinguitur
ardor animi, et quasi relaxatus evaporat affectus. §. Amb.

Consolatio. in obitu Cuiusmodi non vanus mihi scribere visus scribere. Non serenitatem
nautis gratiorem in tempestate advenire, quam lugenti amico
amicum. Sed et hoc brevi, ut spero fiet. interea mi N,
firmare queso paululum, et frigus illud tenebrarum dolorum
calefacere et illustra ad rationis solem. Ante omnia
novitatis opinionem hanc excue, quo luctui tuo mala faultra.
Miserabili, inquis, genere mortis perijit. Sed hic quousque paulu-
lulum erige et serena à vulgo. Quid illud miserabile, cum
omnia perpexeris, mori? varia ad illam metam sunt viae, sed,
clivosa, plana, brevis, longa: eadem tamen omnibus quies,
cum pervenire. ~~tu tantum ne misera uscor tua per~~
difficilem portum delata et velut per nimbos delata est fluctibus
delata est in beatum idum portum: proteritus tamen labor
adeo non gravis ibi, nunc etiam gratus. Tu tantum ne
miserere, imo nec mirare. Sicut id genus fieri non cadit
in hunc sexum? non communis ille omnium prophanorum
~~error~~ timor? At tamen hic nostrum omnium error:
cum hisse aliquid audivit, etiam si non novum, habere id
ut novum. Sed circumstantias quasdam augere, polimus,
et velut fucum ac lenocinium circumponimus dolori.
Sicut ut pulchrior in oculis appareat, iustiorque
pervergi mortales! contra oportet: et in omni casu
oculos flectere ad communem dispersamque legem.

75

Conditionem tibi pono. jure non lugebis solum, sed indignaberis
et in novo fato: nisi alibi terrarum hoc ipsa hora idem
ille aut acerbior casus. Quamobrem exurge, et contra
levia ac lugoria hoc doloris arma, arripe vera. Quid
vita, quid mors, quid fatum sit serio cogita. Sero
placari posse implacabilem etiam dolorem. Quid enim
hoc vita, quam eripi lugemus? ludibriorum scena,
miseriarum mase. per quod ut maxime esse vobis
tibi feratur novis, lamen in multos scopulos impingas,
multis vadis obroseque necesse est. Quid ipsa mors,
quam timeamus? requies, gaudium, aut si quid in ea
mali, malis tantum. jam fatum quid? eterna,
ab eterno in eternum, Dei lex: quam adeo non abrogare
fas, ut nec obrogari ei liceat, aut derogari. Si ab
eterno et immobilis: stulte quid cum necessitate pugnas?
hoc unum vincas, ut pluribus plagis contusus vincare.
Si à Deo: impie, quid queris? culpate non potes
aliquid malum aut acerbum in eo et ab eo, qui bonitas
et benignitas totus. Mortua igitur tua est? debuit.
illo tempore, isto fati genere? debuit. Lex ita lata: quam
frustra sollicitant et exagitant aumina hodie ingeniorum.
non enim movebunt. Quin nos, qui sapimus, pareamus
potius, et quod necessario patiendum est, etiam libentes
patiamur. Levemertem aliquod miseriarum est, non veni.
Cui autem veniamus? Non Deus solum est, qui ita de nobis
statuit: sed et pater. Salutare igitur, bonum prosperum:
quidquid sensibus oculisque nostris aliter videatur. An
illi cura aut amoris opera nos potius nos esse non putas?
magis quam nos nobis. sed et pater parentes multa proles

votum imponunt, idque salutis causa: item idem
nobis. Hoc mihi N. Serio disente, et bona fide. Levaberis
si ostium pectoris semel rationi aperies, remoto seipso isto
vulgatum opinionum. Glusa me temporis paritas
velat addere. jubebat lamen amor: qui magnus mihi in te semper
et sanctus. vale. Lippius.

Salus mea hactenus quidem adit, abit, et vacillat. Lipp.

Senectus hic morbus valde laetavit. morbus qui per intervalla ducit
me ad fati limen, et reducit. nec nunquam optime: et si in
optima se, ut medici volunt, et jam in abscessu et
inclinacione sit morbus.

Anno enim et amari rectissimum ingenium adolescentis, digni-
ssimi in hac vita, nisi meliorem ei deus destinasset. Lipp.

Serio egrotabam, mihi N., lamen exspectavit amor ut scriberem: non
miraberis, si paucis. nec sine discrimine morbus est, qui
me septimanas jam aliquot affligit. Lipp.

Difficili ad te scribere, vis clausurae, non libens. Morbus meus hoc
fecit, qui non sine discrimine etiam nunc me vocat.
Ego fero: et equissimo animo exspecto illum diem, quo im-
perator hoc corpore, imo carere, me solvet. Off
obstructiones sunt quo me tenent, ut interno inflammatione,
nescio quo arcana alia symptomata, ad quo medici
ipsi trepidant, et caligant. At non ego. Scio hanc
legem universo humano generi datam: nec magis mirum
aut novum horum mori hominem, quam nasci. Semper
quid est quod in seculo hoc me tenent aut detinent. publica
vide: pessime habent. Privata: etiam in ijs suis crucis.

felis pulchro

Valeudo nunc quidem / Deo Magna gratia :) proles mea, melior: sed infirma tamen et anceps: et quam fovete ac vegetare per quietem Debeo. Lijf.

Signorius, ut audio, planissime perijt: nec deseruit illum prodeuntem Nemesis, et si pede claudo. Lijf.

Valemus ego, non mea Musa, quod frigent absente suo sole. Exorere. et aut vultu tuo coram calefacere: aut illinc saltem radios et stricture aliquot per epistolam mitte. Lijf. NB

De filioli tui apud nos obitu Janus, credo, iam scripsit. ego De solet? animo facio: verbis nunc non licet, nec opus est, si firmitudinem animi tui probe novi. Sore eam adpexi, sed in alienis rebus: le illa deseret in tuis? Non opinor. Lijf.

Valeudo nostra infirma, incerta. non etiam animus, cui fixum, parere et sequi magnum illum Deum. At rumor ille falsus, qui vos terruit de mea morte. Homines de meo capite possunt ludere, statueret tantum Supremus ille Princeps. Ego mortem non timere dudum didici: quin ut hoc tempora et languores mei sunt, propior sum appetenti. Melius est semel mori, quam continenter in diem affligi male. ait Aristophylus.

Morbus quatuor jam menses perpetim me vexat. Lijf.

Sollicitudo tua de valetudine mea, non magis mihi nova, quam amor tuus, quem jam diu ostendis. Lijf.

Phlebotomia nuper etiam usus eram, et juro valde. sed quid dicam? ut ille in Aetna ignis intervallo sua habet, et cum desorisse creditur, redit: ita meus iste. Quem nisi brevi sollo, me tollet. Quid refert? generosa et Herculeae hoc ad Colorem via est, per ostium prope ignem. Ego

mi NN, jamdiu paratus ad hoc iter: ne cum alio affectu
minor mihi pugna, quam cum metu mortis. vitam
habeo velut hostilem, si manet non exitio: si abid, non
dereo, nec ponulam scindo. Lij.

Pro valetudine omnia faciam, pro vita haud multum. Mori
animi mihi non grave, grave labere istud ad languere. L.
In Letri morte valde indolui. de vultu aut facie non cum noveram:
optime de animo. nec censeo melius aut rectius ingenium
fuisse hoc ovo. sed Deo ita visum, optimos quoque traducere
ad optimam illam vitam: ad quam in tot turbis et molestijs
nos quoque adducimus. Lij.

Sic et saepe ad te scribitur, mi N: tardavit morbus, qui
aliquoties ~~de~~ minatus discedere, non discedit. redit enim
per intervalla, et cum serio surrexisset me censeo, profertur.
Labores certe ne ingenij quidem sero aut subeo, sine mani-
festa noxa: ferenda ista donec aliter visum magno
illi et benigno Deo, qui te, mi N servet, et me: si ista
excedit: aliquando scindet. Lij.

Valetudo nostra ne nunc quidem ex voto. Anxios horum sanctorum.
Solide ~~flodis~~ stare me pulem? cras relabor. vixes rece-
pisse? amitto. calores viscerum sentio, et
negis quos edaces ostus. Quid me alios fallam?
Labes ea est, nisi erro, et certa sed certa via
eo ad mortem. nec ingemisse. Deo ita visum:
cui nos tam libenter, tam fortiter paremus,

ut manum non vesterim, hoc fiat an illud. Ennionum
istud verè proclamo:

vivam an moriar, nullus in me est metus.

Cur aliter afficiat? equissima hoc natura lex est, quo pariter
ligat omnes. Carnifera illud fatum le meus experiat:
si alium alio tempore duci juberet magnus ille imperator.
ut fera avis, a pectore capere non non ejicitur, sed evolat:
sic ego libens in apertum illum ^{perumpo} campum. ad
animum juvenis. fateor. sed vita hujus tam fatua, quam
Priamus aliquis aut Nestor. Quousque enim eadem?
edere, bibere, legere, scribere: et adde miseras: quas
largiter supeditat hoc ovum. Lijf.

Ploro omnes in unius nocte defecisse virtutes, non
quod lugenda ~~ita~~ sit illa, quo abiit, sed quod nobis
impatientibus dolendum, qui saltem videre desivimus.
S. Hieronymus Ep. ad Paulam super obitu Beofida.

Salve et salve à me nondum salro. Lijf.

Plura vobis languor: nec manus aut mens satis prompta ad scriben-
dum. Lijf.

Profecto terro progenies duet me ad terram. Lijf.

valetudo mea meliuscula: sic tamen, ut extra morbum potius
videar, quam languorem. Lijf.

utinam aliqua cura sua me curet, et à morbo isto relevet,
qui pestinaciter urget.

Si velgi more loquerer: querelas miserem, et dolorem meum
offenderem in casu, quo hoc otas tua. Non faciam,
fortiorem esse te et me volo: nec te cupere solatia ex
aliena sympathia, nec me promere dolorem, et si doleam.
Nam hoc non nego: si deo visum esset, alium te malim.
cum non visum; quod ipse vult, nolens: ut iudicam:)
volo. Lij.

Languor biennialis me lenet, et abiecit in validissima hac ovi parte.
annum enim trigosimum vix attingi. Quid lamen angas,
aut opponam? facit ille, qui me facit. Nonne in
figuli manu est, effingere levi rota vasculum, et
idem frangere? Et hoc melius, quod figulus nosset
nos non frangit, sed refingit, et e miseris beatos, ex
inferis superos reddit. Lij.

Valchudinem meliorem posse fieri per atidas illas aquas medici
suadent, et ut in hanc nostram promissimus: / persuadent.
Lentasse quid noverit? vitam hanc magni forese Xiani
non puto, quem manet vita illa melior: sed nec abjicere,
et remedia spernere, quo data hinc fini. Lij.

Imus ad acidos, qui iuxta Confluentiam, fontes. Valebo
per eos fortasse, aut valere iubebo hoc omnia humana. Lij.

In languore tuo doleo: et miror quid illud mali morbi, quod
vires tam valde afflixit. Tu modo te cura, sed sine
cura: et quidquid deus ille nosset dabit, excipe
libenti, imo et hilari fronte. Vivere te vult?
velis. Mori? non nolis. Finis et initium
nostri ab illo sunt: felices si in illo. vasa quodam

sumus à magno illo figulo : quid querimus , si fingit nos ,
et refingit e . Hoc tibi , et per te mihi dico : qui et ipse
valde inter imbecilles . Lys.

Longior assem . sed tristis est animus , tristis calamus ,
et triste figulum .

Si lacrymis redimi posses , omnes in lacrymas liquefcerent .
mirum dictu est , quam dulciter vita defungitur : ita
enim propinquare videbatur ad exitum , ut si in
portu navigans , paulatim vela deponeret .

Nos manemus in extrema velut rito linea stantes , et animo
duntaxat non corpore , fortes . Lys.

omnino lenius omne malum fit , leniter faciendo : qui inter-
pretando augeat , qui velut se algit suum vulnus ulcus , facit ,
quod qui onus ad onus sibi addunt . Lys.

Vitam habeo velut hospitem , si manet non ejicio : si abit ,
non ~~estis~~ ^{teneo} , nec parulam gerendo . Lys.

Egi omnibus armis in morbum pugno , et procipe auxilio
Nympharum) : frigida enim in potu et esu mixta
juvant : / et aliquid sane proficio : nisi quod ad
extremum , veserit ut supeditet me tam pestinax
hic luctator . virtus enim aliquoties , non
vincitur , dejectus non cadit , fugiens non
cedit . et profecto terra illa progenies , ducet me
ad terram . Lys.

Breves et frigidas tuas nuptes accipi, de parentis optimi
fatis: et nunc uberes paulo non lotiores. nimis
mihi iaces. Quid te moneam? scio te hanc in rem
omnia, quae me scire: hoc deest, quod non usufras.
remedia habes, sed recondita in thesauro mentis, non
exprobris. At nunc est usus eorum, aut nunquam erit.
vides publice, vides privatim omnia adversa, tristitia:
nec spem cuiquam nisi in se, id est robore, et contemptu
quodam omnium rerum. Quid alios, quid me censes, agere
fideles dies festos? in morbo jam biennium non cubo,
sed quod deterius ego censeo, ambulo. eget enim omnia
munia fungi cogor sanonum. alius me scribere vult,
legere, alius convivari, hilarescere, et omnia agere ut
solebam. et tamen arto me huius fieri et hilari
vultu personam sustineo, quam imposuit magnus
ille Aedilis. In idem fac. lijf.

Tria et prima hoc omnis vita: et falleris, si quavis
in ea gaudiorum flores. nos ipsi quid? ut herba
solstitialis, paulisper fumus. abeunt hoc vana, et
nos abimus. heu sortem humanam! nasci, dolere,
mori. et tamen felices inter omnes miseras, hoc
uno christiani: quod via nobis per hoc ad aliam
vitam, in qua gaudiorum nec modum ullum esse
scimus, nec finem. ~~lijf.~~ huc aspiciemus,
hoc spernemus: et vocem illam ex pestore offeramus,
dissolvi velle et esse cum christo. lijf.

Caeli tristi nuntio percussi sumus: nec cuiquam vestrum
 aut in amando cesari, aut nunc in dolendo. Amisisti
 tu avum, alij patrem, ego amicum; sanctum nomen
 et rarum hodie in terris: quis mihi posthac alter?
 nemo: non magis quam ante illum quisquam fuit.
 ille extra molestias: at nos volvimus et revolvimus in
 medio ostu. Lij. Scripsit

Scripsissem ad M.N. sed ita me salus amet, ut ego
 minime aptus sum ad solandum. non quia jaceam:
 hoc dedecus constantis nec non imprimam: sed quia
 haud ita firmiter stem, ut erigere alios possim.
 Vacillo ipse, et rationum identidem fulcro me sustentor. Lij.

Frangor paulatim. et frangor: et per aspiduum hunc
 languorem deserit prorsus calor et vigor ille in nobis
 velut ventus. Velo ferri solebamus, nunc vix remis. Lij.

Deus non deserit suos, sed abducit a loco, vel ad meliorem
 reducat, et ob ~~ob~~ objicit spe non sperata. Lij.

Miseria moritur, non homo. S. Coelia in agone sic dixit
 prolesca minimus gelido ^{jam} corpore sanguis
 febre calet sola. Horat. De senectute ita canit.

-- Circumfiliis agmine factis morborum omne genus. De
senectute canit Horat.

videbo, quid valetudo fecerit, in qua curanda nunc
lotus sum, et ad fontes acidulos me confero, ad intem-
periem hanc mitigandam, aut tollendam. Lips.

Quid quid in album
fortuna dedit, ruitura levat.
Plato. et sapiens ille verissima imagine: omnia quae sunt, velut
in Euripo, sursum ac deorsum vertuntur. hoc
meditemur, et philosophemur. et sicut nube ingruente
sub lectum confugimus: sic in calamitate ad sapientis
hanc arcem, quam fortuna nullis machinis evertit.
Neque quae opus Lips.

ut gubernator fluctus asperantes negligit, manum in
claro habet, oculos in aethere: sic nos oportet,
quod bene agimus, agere, et mentem ad Deum
referre. Lips.

Valetudo vacillat, firmata cum Deo videbitur. Lips.

Valetudo mea mala et proceps, non solum anceps, et
deterior etiam, quam in primore fronte exhibeo et
ostendo. sicut struthionem ajunt volandi speciem habere,
non volare: sic de me dixerim, in aperto sanum,
aut medium, in se non esse. Lips.

In Deo spes est, atque eo solo, nam humana, non dicam
auxilia, sed et consilia valde labant. Lips.

Quod libente animo ad te soleo, dolente et
tardante nunc scribo. causa, quia ^{et} ~~quae~~ ^{et}
vellem non possem. Lips.

vide plura ad hanc classem infra.

113